

Depot Journaal

01 / 02 / 03 / 04 / 05 / 06

Het museum verheugt zich op de komst van het nieuwe depot, en velen doen dat met ons. De duizenden bezoekers van het Museumpark, stadgenoten en andere passanten die het zien gebeuren; voor wie nog twijfelde... Rotterdam krijgt er een icoon bij! Tot voor kort gehuld in een Mikado houten stelsel, maar binnen enkele maanden op volledige hoogte en daarna, stukje voor stukje, spiegelend.

We ontwerpen nu het interieur, plannen het restaurant, de bomen op het dakterras, prepareren de collecties voor de verhuizing, routes voor het publiek, praten met de eerste particuliere huurders, etcetera. Een puzzel met ontelbaar veel stukjes, die langzaam wordt gelegd. De nieuwe schatkamer van Rotterdam baart internationaal al opzien en de belangstelling groeit met de dag.

Voor wie een kijkje op de bouw wil nemen, er zijn speciale hard-hat tours en de dagelijkse voortgang is te zien op de webcam van bouwbedrijf BAM. Een depot om trots op te zijn, leerzaam, transparant, efficiënt, indrukwekkend. Het wordt wel wat!

Sjarel Ex
Directeur Museum Boijmans Van Beuningen

In common with many other people, we are looking forward to the completion of the new depot. Thousands of visitors to Museumpark, city residents and other passers-by can see the building take shape. For those who still had their doubts... a new Rotterdam icon is on its way! Until recently hidden behind a forest of scaffolding, within a few months it will reach its highest point and then, piece by piece, become reflective.

Currently we're designing the interior, planning the restaurant, finalizing the layout of the trees on the roof terrace, preparing the collections for the move, working out routes for visitors, talking to the first private renters etc. A puzzle with countless pieces, which are slowly fitting together. Rotterdam's new house of treasures is already causing an international sensation and interest in it is growing by the day.

There are special hard hat tours for anyone who wants to see how the work is going, and the webcam of construction company BAM records daily progress. A depot to be proud of – instructive, transparent, efficient, impressive. It's going to be really something!

Sjarel Ex
Director, Museum Boijmans Van Beuningen

Depot Tour

Heb je belangstelling voor een rondleiding over het bouwterrein? Meld je aan via: www.aanmelder.nl/derottterdamtours

Webcam

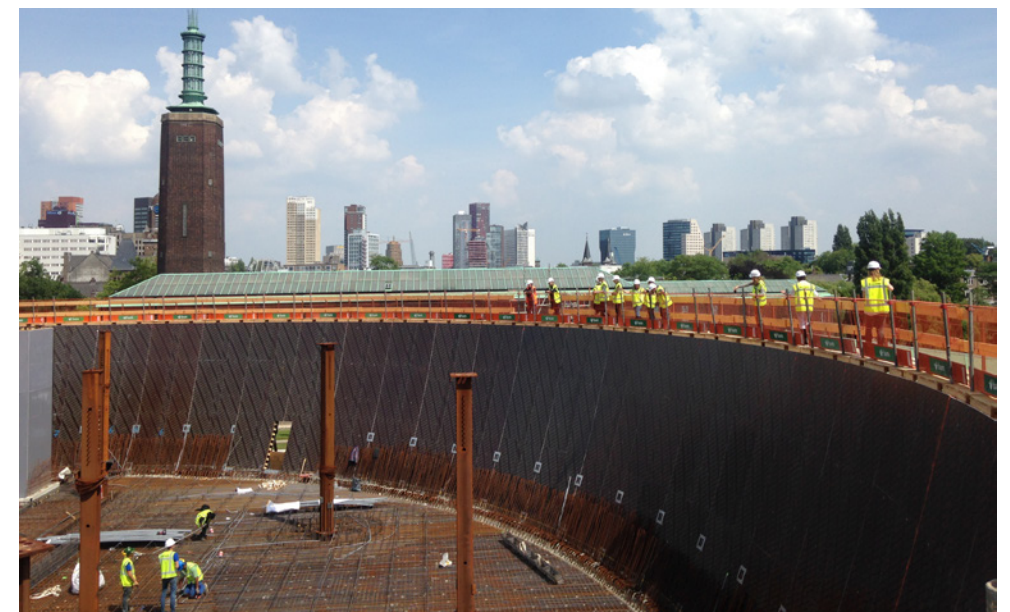
De webcam vind je op: www.bambouwtdepot.nl/actueel/webcam

The Depot Tour

Interested in a guided tour of the construction site? You can register at www.aanmelder.nl/derottterdamtours

Webcam

The webcam is on www.bambouwtdepot.nl/actueel/webcam

‘De collectie is van iedereen.’ Interview met Sandra Kisters, hoofd Collectie en onderzoek (6) **‘De entreehal wordt een permanent theater.’** Interview met John Körmeling, kunstenaar en Sjarel Ex, directeur (14) **‘In de kleinste diameter van het depot moet alle belasting van het gebouw worden opgevangen.’** Interview met Michiel Niens en Pim Peters, IMd Raadgevende Ingenieurs (20) **Feiten en cijfers** (24) **‘Backstage wordt frontstage.’** Interview met Ina Klaassen, zakelijk leider (28) **‘Het depot is een prachtvoorbeeld van ondernemerschap.’** Interview met Antoinette Laan, voormalig wethouder Rotterdam (32) **Het depot inspireert** (36) **Bouw mee aan het depot** (37) **Verborgene schatten** (38) **Doen, ontdekken en beleven** Interview met de afdeling Educatie (44) **Depot tijdlijn** (46) **Museum Boijmans Van Beuningen** (48)

‘The collection belongs to everyone.’ Interview with Sandra Kisters, Head of Collections and Research (6) **‘The entrance hall will be a permanent theatre.’** Interview with John Körmeling, Artist, and Sjarel Ex, Director (14) **‘The entire load of the building has to be supported where the depot is at its narrowest.’** Interview with Michiel Niens and Pim Peters, IMd Consulting Engineers (20) **Facts and Figures** (24) **‘Backstage becomes front stage.’** Interview with Ina Klaassen, Business Manager (28) **‘The depot is a wonderful example of enterprise.’** Interview with Antoinette Laan, Former Rotterdam lead councillor (32) **The depot inspires** (36) **Help to build the depot** (37) **Hidden treasures** (38) **Do, discover and experience** Interview with the Education Department (44) **Depot timeline** (46) **Museum Boijmans Van Beuningen** (48)

↓ Ontwerp MVRDV
Depot Boijmans
Van Beuningen

↓ MVRDV Design
for Depot Boijmans
Van Beuningen

**‘De
collectie
is van
iedereen.’**

**‘The
collection
belongs to
everyone.’**

– Sandra Kisters
Hoofd Collectie en onderzoek
Museum Boijmans Van Beuningen

– Sandra Kisters
Head of Collections and Research
Museum Boijmans Van Beuningen

8 **‘Het idee achter ons nieuwe depot is dat we de hele collectie willen en kunnen laten zien.’**

‘The idea behind our new depot is that we want to show the whole collection and are able to do so.’

← Een van de ‘Van Gogh Girls’ van Viktor&Rolf wordt voorbereid voor transport

← One of Viktor&Rolf’s ‘Van Gogh Girls’ is prepared for transport

Sandra Kisters, hoofd Collectie en onderzoek bij Museum Boijmans Van Beuningen, vertelt wat de collectie zo uniek en waardevol maakt. En waarom het belangrijk is dat het depot toegankelijk wordt voor het publiek.

Niet iedereen weet wat een hoofd Collectie en onderzoek doet, kun je daar iets over vertellen?

Ik ben verantwoordelijk voor de zorg voor de complete collectie van het museum. Daarbij gaat het om uiteenlopende zaken. Zoals bruikleenverkeer: meer dan 550 werken per jaar reizen naar exposities in binnen- en buitenland. Heel belangrijk is natuurlijk de zorg voor de conservering van de kunst, waaronder de opslag in museaal geklimatiseerde depots. Ook houd ik me bezig met onderzoek naar de collectie, restauraties en nieuwe aanwinsten.

Voordat we dieper ingaan op het nieuwe depot, wat is er zo bijzonder aan de collectie van Museum Boijmans Van Beuningen?

De collectie is ongelooflijk divers. De objecten lopen uiteen van schilderijen tot beeldhouwwerken, van fotografie tot videokunst, en beslaan een tijdperk van vele eeuwen. Doordat het zo’n brede, veelomvattende collectie is, met zo’n grote diversiteit en zo’n hoog internationaal aanzien, is deze collectie uniek voor Nederland. Het is heel bijzonder dat onze collectie schilderijen uit de Nederlandse Gouden Eeuw in kwaliteit niet onderdoet voor het Mauritshuis of het Rijksmuseum. Onze collectie prenten en tekeningen van oude meesters is in kwaliteit vergelijkbaar met die van het Teylers Museum en het Rijksmuseum. En onze collectie moderne kunst staat op gelijke voet met die van het Stedelijk Museum en het Gemeentemuseum Den Haag. Bovendien hebben we ook nog een schitterende collectie toegepaste kunst en design.

Dan het depot, welke rol speel je bij de realisatie daarvan?

Als hoofd van de collectie ben ik nauw betrokken bij de ontwikkeling en inrichting van het depot. Ik zie toe op de voorbereidingen voor de verhuizing van de kunstcollectie van 151.000 objecten. Die gaan vanuit de vijf huidige externe locaties naar het nieuwe depot. In het depot komen elf compartimenten die worden ingericht met rekken en stellingen voor al die verschillende werken. Verder houd ik me bezig met bijvoorbeeld

Sandra Kisters, head of Collections and Research in Museum Boijmans Van Beuningen, explains what makes the collection so unique and valuable. And why it’s important that the depot is open to the general public.

Not everyone knows what the head of Collections and Research does. Can you tell us something about it?

I’m responsible for looking after the museum’s complete collection. This involves a variety of matters, including loans. More than 550 works a year travel to exhibitions in the Netherlands and abroad. Obviously, it’s vital to conserve the art properly, including storage in museum-quality climate-controlled storage facilities. I’m also involved in researching the collection, restoration activities and acquiring new works.

Before we discuss the new depot in greater depth, what makes the Museum Boijmans Van Beuningen collection so special?

It’s incredibly diverse. The objects range from paintings to sculptures, from photography to video art, and they were made over many centuries. This collection is unique in the Netherlands because of its broad scope, great diversity and enviable international reputation. The quality of our collection of paintings from the Dutch Golden Age is on a par with the holdings of the Mauritshuis or the Rijksmuseum. Our collection of old master prints and drawings stands comparison with Teylers Museum and the Rijksmuseum. Similarly, our portfolio of modern art can hold its own when compared with the collections of the Stedelijk Museum and the Gemeentemuseum Den Haag. We furthermore have a stunning collection of decorative arts and design.

Turning to the depot, what’s your role in its implementation?

As head of collections I’m closely involved in the depot’s development as well as its fixtures and fittings. I’m supervising preparations for relocation of the 151,000 objects in the art collection. They will be moved from the current five external locations to the new depot. There will be eleven compartments in the depot equipped with shelves and racks for all those diverse works. I’m also involved in the fixtures, fittings and activity schedule of the four new conservation and restoration workshops. The scope of my involvement

de inrichting en het programma van de vier nieuwe restauratieateliers. Ook ben ik nauw betrokken bij de realisatie van een database van de film- en videocollectie en de fotografie van collectieonderdelen. Dat laatste project, het fotograferen, doen we voor ‘wayfinding’ (interne routing) en de website.

Wat kun je vertellen over de inrichting van de collectie in het depot?

Van buiten is het natuurlijk een architectonische ‘eyecatcher’. Binnen komt een enorm atrium met kruisende trappen, dat wordt ook prachtig. De ronde vorm van het depot vormt wel een uitdaging voor het praktisch inrichten van de compartimenten. Maar er is een enorm groot voordeel. En dat is dat straks de complete collectie samen op één plek bewaard wordt in een hoogwaardige omgeving. Binnen de verschillende compartimenten hebben we overigens vijf verschillende klimaten die zijn afgestemd op kunstwerken van verschillende materialen: metaal, kunststof, organisch/anorganisch, fotografie zwart/wit en fotografie kleur.

Waar zijn jullie nu mee bezig en wat gaan bezoekers daar straks van zien?

Momenteel bereiden we de inrichting voor van de ‘standplaatsen’ van de objecten in het depot. Ieder object krijgt een kleurcode op compartimentniveau en een nieuwe standplaats op objectniveau. Bijvoorbeeld rood voor het metaaldepot en als standplaats stelling 5, plank 4 rechts. Zo weet de kunsttransporteur bij de verhuizing precies welk werk waar naar toe moet. De ordening van de collectie gebeurt op basis van onder meer materiaal en formaat, maar daarbinnen werken we ook aan een inhoudelijke ordening. Zo komen in het schilderijendepot op de tweede etage, dat bestaat uit twee grote ringen met schilderijrekken, aan de binnenzijde alle oude kunstwerken en aan de buitenzijde de werken vanaf 1900 tot heden. Hierdoor krijg je een prachtig overzicht van de ontwikkelingen in de kunstgeschiedenis. Op enkele clusters wordt extra nadruk gelegd, zoals de surrealistische kunstwerken die bij elkaar worden gegroepeerd. Andere clusters zijn bijvoorbeeld de werken op paneel, die qua periode grofweg de vijftiende, zestiende én zeventiende eeuw bestrijken. Daarbij is het handig om deze bij elkaar te hangen, zodat we eenvoudig een conditiecheck van de houten panelen kunnen doen. Terwijl we de schilderijen indelen op chronologie, houden we bij vormgeving juist

includes the population of a new database of the film and video collection and photographing parts of the collection. This photography project is for the purposes of internal routing and the website.

What can you tell me about the arrangement of the collection in the depot?

From outside the depot is, of course, an architectural eyecatcher. Inside there will be a huge atrium crisscrossed by staircases, which will also be stunning. However, the depot’s round shape does present a challenge for the practical layout of the compartments. There is a massive benefit though, because soon the entire collection will be kept in one place in a first-class environment. In the various compartments, for example, there are five different climates, which are tailored to artworks made from different materials: metal, plastics, organic/inorganic materials, black-and-white photographs and colour photographs.

Are preparations for the relocation underway?

Yes, we’re currently preparing the layout of the ‘positions’ (locations) of the objects in the depot. Every object is given a colour code at compartment level and a new location at object level. An object in the metal depot, for example, has colour code red, and its location could be rack 5, shelf 4 right. When the relocation takes place, the art transport people will know exactly where each work belongs. The way the collection

↑ Medewerkers
in het huidige
depot

↑ Staff in the
current depot

→ Restaurator
aan het werk

→ Conservator
at work

‘We willen het publiek bewust maken van het belang van het goed onderhouden van een waardevolle kunstcollectie.’

‘We want to make the public more aware of the importance of properly maintaining a valuable art collection.’

– Sandra Kisters

materiaal en techniek aan als belangrijkste criterium bij het groeperen van de objecten.

Waarom is het zo belangrijk om het depot toegankelijk te maken voor het publiek?

Er zijn verschillende publieke debatten geweest over de vraag waarom er tegenwoordig zo veel kunst staat opgeslagen in depots. Meestal wordt slechts 8 à 10% van een collectie tentoongesteld in de publieke ruimtes van een museum. Werken in een depot zijn niet toegankelijk voor het publiek; alleen een kleine, selecte groep kunstprofessionals kan ze daar bewonderen. Dat probleem speelt ook bij ons. We hebben meer dan 151.000 objecten in onze collectie, maar we kunnen ze niet allemaal tentoonstellen. Het idee achter ons nieuwe depot is dat we wél de hele collectie willen en kunnen laten zien. Onder begeleiding van een gids kan iedere bezoeker genieten van wat we in ons depot hebben. Dat is werkelijk uniek; nergens ter wereld is dat mogelijk.

Welke activiteiten die nu achter de schermen plaatsvinden, zijn straks in het depot zichtbaar voor het publiek?

Om een voorbeeld te noemen, de inpakruimte van het huidige depot ligt verscholen in de kelder van het museum, maar zal straks zichtbaar zijn vanuit de entree. Daar komt een glazen wand, waardoor bezoekers kunnen zien hoe kunstwerken worden in- en uitgepakt. Daarnaast kan de bezoeker verschillende werkzaamheden bekijken die verbonden zijn met de kunstwerken en het schoonhouden van de depots.

is being organized depends, among other things, on material and size. In addition, we’re also working on arranging it on the basis of content. The paintings, for instance, will be kept on the second floor, which will have two large rings of painting storage racks. All old works will be in the inner ring and works dating from 1900 and later will be housed in the outer ring. This creates a splendid overview of developments in art history. Extra emphasis will be given to a few clusters, for example the Surrealist artworks will be grouped together. Other clusters include works on panel, which broadly speaking date from the fifteenth, sixteenth and seventeenth centuries. It moreover makes sense to hang these objects together because it simplifies the process of checking the condition of the wooden panels. While we are classifying the paintings on the grounds of chronology, for design we are using material and technique as the most important criteria when grouping objects.

Why is it so important to open the depot to the general public?

There have been a number of public debates about why so much art is currently stored in depots. As a rule, only eight to ten percent of a collection is exhibited in a museum’s public galleries. Works in a depot are out of bounds to the public. Only a small select group of art professionals are able to see them. We also have this problem. We have over 151,000 objects in our collection and it’s impossible for us to exhibit them all in the museum. The idea behind our new depot is that we want to show the whole collection and are able to do so. Every visitor, accompanied by a guide, can enjoy what we have in our depot. This is truly unique. It’s not possible anywhere else in the world.

What activities that currently take place behind the scenes will the general public be able to see in the depot?

The packing area of the current depot, for example, is concealed in the museum’s basement, but it will be visible from the entrance hall in the new one. There will be a glass wall through which visitors can observe how artworks are packed and unpacked. They’ll also be able to view a range of tasks associated with the artworks and keeping the storage areas clean.

Wat maakt het zo interessant voor het publiek om deze activiteiten te bekijken? En wat is het idee achter deze transparantie?

Wat we eigenlijk willen is het publiek bewust maken van het belang van het goed onderhouden van een waardevolle kunstcollectie en wat daar allemaal bij komt kijken. Daarbij willen we de collectie meer zichtbaar en toegankelijk maken. We hebben het dan óók over bijvoorbeeld kwetsbare kunstwerken, die normaal gesproken niet zo snel tentoongesteld worden in het museum.

Veel musea zijn niet tevreden als ze kunst alleen maar visueel presenteren aan het publiek; zij vinden dat je als bezoeker van alles moet beleven. Ook het depot is van plan het zo aan te pakken. Waarom moet het eigenlijk een soort 'experience' zijn?

Het uitgangspunt is dat we de collectie toegankelijk willen maken voor iedereen. Bezoekers kunnen afzien van de begeleide tour en zelfstandig door het atrium lopen. Dan mogen ze bekijken waar ze zin in hebben, maar we willen hen wel stimuleren om zo veel mogelijk te weten te komen over de collectie en de zorg die wordt besteed aan het behoud ervan. We willen dus iedere bezoeker een unieke ervaring meegeven.

Hoe kunnen bezoekers straks bepaalde objecten in het depot vinden?

Via een digitaal apparaatje of je mobiele telefoon krijg je informatie uit ons collectie-registratiesysteem. Met dat apparaat kun je ook online informatie zoeken op de website van het museum. De bedoeling is dat je zelf informatie zoekt over de stukken. Zoals videoclipjes over de restauratie van de kunstwerken of het verhaal van een conservator die uitleg geeft.

We krijgen nu heel wat vragen van mensen die een specifiek stuk zouden willen zien. Als iemand bijvoorbeeld vraagt: 'Mijn opa heeft een werk van Camille Pissarro aan het museum geschonken, zou ik dat kunnen bekijken?' Dan kunnen we bij het depot zeggen: 'Jazeker, hier is het.' Ik denk dat het een prachtig gebaar is dat we onze hele collectie voor iedereen direct beschikbaar maken. Dat is een uniek aspect van het depotproject, en ik ben dan ook heel benieuwd hoe de mensen erop zullen reageren. Daar kijk ik echt naar uit.

What makes it so important for the general public to watch these activities? And what's the idea behind this transparency?

What we actually want is to make the public more aware of the importance of properly maintaining a valuable art collection and the wide range of activities this involves. At the same time, we want to make the collection more visible and accessible. This also includes, for instance, vulnerable artworks that normally speaking are less likely to be exhibited in the museum.

Many museums are not satisfied if they only present art to the public visually. They think that visitors should experience all sorts of things. The depot is also planning to adopt this approach. Why does it have to be some sort of 'experience'?

The underlying principle is that we want to make the collection open to everyone. Visitors can decide not to take a guided tour and walk through the atrium independently. Then they can look at what interests them, but we do want to encourage them to find out as much as possible about the collection and the care that's taken to conserve it. We want to give every individual visitor a unique experience so that they feel a personal involvement.

How will visitors be able to find particular objects in the depot?

They'll receive information from our collection registration system on a digital device or their mobile phone. That device can also be used to search online information on the museum website. The idea is that people unearth information about the objects for themselves. Examples are short videos about restoring artworks or of a curator explaining something.

We currently receive many requests from people who would like to see a specific object. For example, someone might say, 'My grandad gave the museum a work by Camille Pissarro. Could I take a look at it?' When the depot's operational we can say, 'Of course, here it is.' I think it's a wonderful gesture that we can give everyone instant access to our entire collection. That's a unique aspect of the depot project, and I'm very curious about how people will respond to it. I'm really looking forward to it.

↑ Kleurcodering van de keramiekcollectie

↑ Colour coding the ceramics collection

Depot ontwerp

Depot design

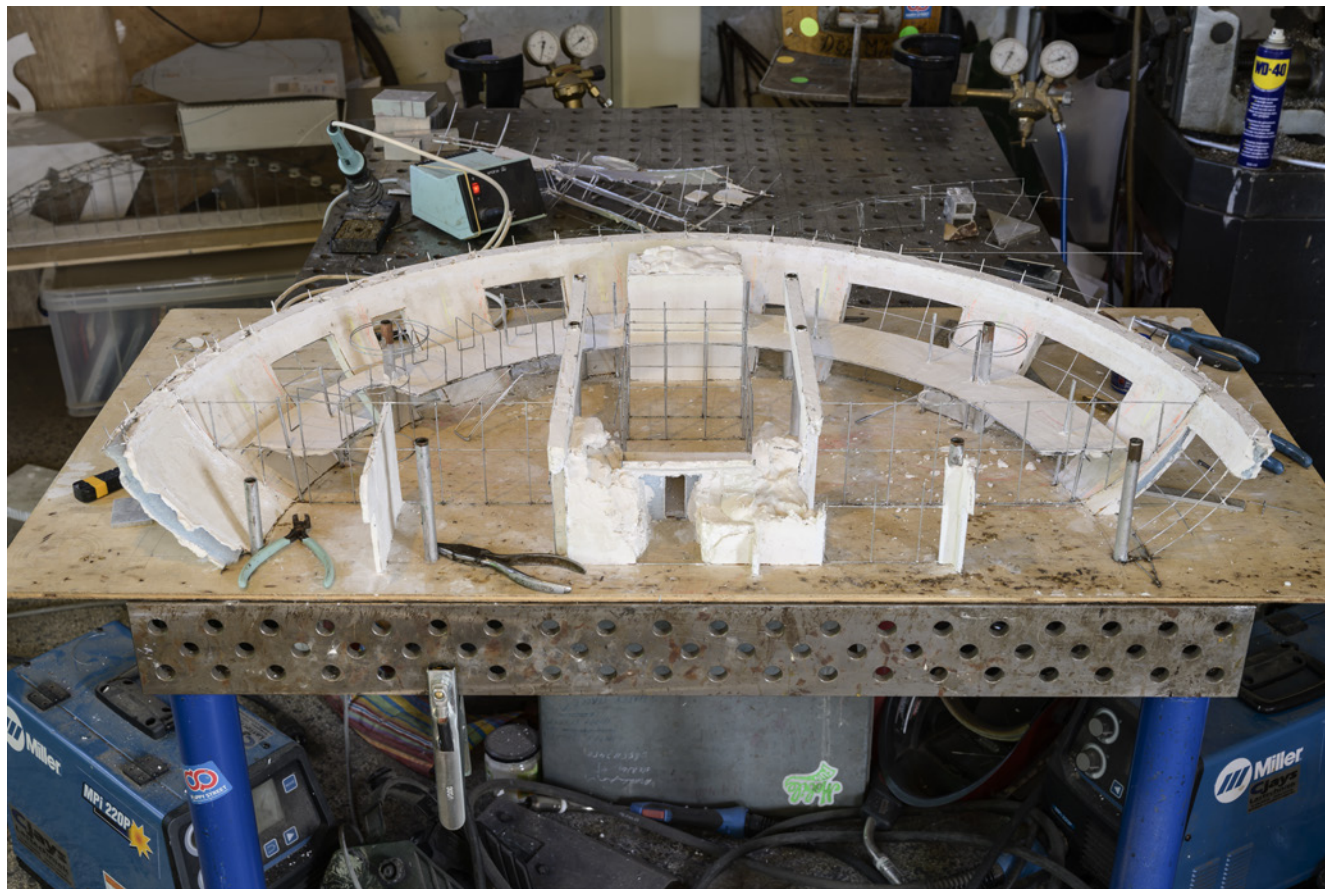
***‘De entree-
hal wordt een
permanent
theater.’***

John Körmeling, kunstenaar,
en Sjarel Ex, directeur Museum
Boijmans Van Beuningen

***‘The entrance
hall will be a
permanent
theatre.’***

John Körmeling, artist,
and Sjarel Ex, director Museum
Boijmans Van Beuningen

De binnenkomst van John Körmeling op het kantoor van Museum Boijmans Van Beuningen blijft niet onopgemerkt. Vanuit verschillende kamers stromen medewerkers toe die nieuwsgierig zijn naar de maquette van 1 bij 1,5 meter die Körmeling heeft meegebracht voor dit interview. De groep luistert daarna zo aandachtig naar zijn enthousiaste uitleg over het ontwerp dat niemand een opmerking maakt over zijn opvallende en kleurrijke kleding. Körmeling gaat vandaag gekleed in een pyjama die bedrukt is met het patroon van het cijfer acht.

John Körmeling studeerde architectuur aan de TU in Eindhoven en komt steevast met verrassende, out-of-the-box ideeën. Is dat waarom hij de entree van het depot mocht ontwerpen?

Sjarel Ex: John komt altijd met iets wat je zelf nooit had kunnen bedenken. Dat patroon op zijn pyjama bijvoorbeeld, dat verwijst naar het logo van 'Happy Street'. Dat was zijn ontwerp voor het Nederlandse paviljoen voor de wereldtentoonstelling in Shanghai in 2010. Het was in de vorm van een acht, een geluksgetal in China. De hele constructie

John Körmeling's arrival at the Museum Boijmans Van Beuningen office did not go unnoticed. Curiosity got the better of staff, who left their workplaces to look at the model, measuring 1 by 1.5 metres, that Körmeling brought with him. They listened so attentively to his enthusiastic explanation that nobody commented on his striking and colourful garb. Körmeling was wearing pyjamas made from fabric printed with a number eight pattern.

John Körmeling studied architecture at Eindhoven University of Technology and comes up with surprising ideas outside the box. Is that why he was commissioned to design the depot's entrance hall?

Sjarel Ex: John always devises something that you would never have thought of yourself. The number printed on his pyjamas, for instance, refers to the logo of 'Happy Street', the Dutch pavilion at the Shanghai World Expo in 2010, which he designed. It was in the shape of an eight, a lucky number in China. The whole structure was built on slender columns, which made it look like a sort of roller coaster. You can ask John

↑ Maquette entreehal van John Körmeling

↑ Scale model of foyer by John Körmeling

'We willen de zintuigen van de bezoekers prikkelen en hen verleiden zelf op ontdekking te gaan in het gebouw.'

'Our aim is to stimulate visitors' senses and tempt them to explore what's in the building on their own.'

– Sjarel Ex

was gebouwd op palen, waardoor het deed denken aan een achtbaan. Je kunt John alles vragen, maar z'n antwoorden zijn onvoorspelbaar en dat maakt hem goud waard.

John Körmeling: Maar bij een vraag van Sjarel kan ik ook zeggen wat ik denk. Ik heb meteen een beeld voor ogen, vrij instinctief.

Hebben jullie al eerder samengewerkt?

Sjarel: Inderdaad. John's ontwerp 'Drive-in Wheel' was onderdeel van 'Panorama 2000'. Dat was een tentoonstelling die ik destijds als directeur van het Centraal Museum in Utrecht organiseerde. Ik had toen een groep kunstenaars benaderd om een werk te maken dat onder meer te zien was vanaf de Domtoren. John kwam met een ludiek idee: een drive-in reuzenrad voor auto's. Bestuurder en passagiers gingen met auto en al dertig meter de lucht in om de kunst te zien en vanaf de Domtoren werden ze zelf ook bekeken.

Wat waren de vraagstukken die speelden bij het ontwerp?

Sjarel: In de entreehal van het depot komen straks zeker honderdduizend bezoekers per jaar. Voordat ze aan hun bezoek beginnen hebben ze een paar 'stressvragen' waar ze vanaf moeten. Zoals: waar kan ik een entreekaartje kopen? Waar is het toilet? Waar kan ik m'n jas kwijt? Bij binnenkomst in het depot komt daar nog een vraag bij: ga ik een groepsrondeleiding doen of ga ik zelf de collectie bekijken en laat ik mij verrassen? We waren daarom op zoek naar een ontwerp dat vooral lichtvoetig is. Het moest ook aansluiten bij ons idee om een werkgebouw te creëren waar alle activiteiten van het museum in het openbaar zullen plaatsvinden. De stijl van John past daar heel goed bij, want die is modernistisch, inventief, zwierig en alles is mooi gemaakt.

Vertel, wat is het ontwerp?

Sjarel: Het depot is rond van vorm en het is beneden verdeeld in twee ruimtes, die elk de vorm van een halve maan hebben. Dat worden de entreehal en de werkruimte waar de kunstwerken naar binnen en buiten worden gebracht. De ruimte waar we het publiek ontvangen heeft relatief weinig vierkante meters, maar wel veel kubieke meters. Daarom wilden we de hoogte ervan optimaal gebruiken. John kwam met het geweldige idee om aan de ronde kant van de entreehal een balkonring te maken, zoals in een theater. De bezoekers kijken straks door

anything you want, but his answers are unpredictable, and that makes him worth his weight in gold.

John Körmeling: On the other hand, I can say what I think if Sjarel asks me a question. Something comes into my mind's eye almost immediately; it's fairly instinctive.

Have you worked together before?

Sjarel: Certainly. John devised a 'Drive-in Wheel' as part of 'Panorama 2000', an exhibition I organized while I was director of the Centraal Museum in Utrecht. I had asked a group of artists to make works that could be seen from Utrecht Cathedral's tower. John thought up the playful ideal of a drive-in Ferris wheel for cars. The driver and passengers stayed in the car as it was lifted thirty metres in the air so they could see the art while they themselves were also visible from the tower.

What issues played a part in the design?

Sjarel: In the near future the depot's entrance hall will be receiving at least a hundred thousand visitors a year. Before they start their visit they need to receive answers to some basic questions. For example, 'Where can I buy an admission ticket, where's the toilet, and where can I put my coat?'. When entering the depot there's another question: 'Am I going on a guided group tour or shall I view the collection on my own and discover surprises myself?' Above all we wanted a design that's agile. It also had to dovetail with our concept of creating a working building in which all the museum's activities will take place in public. This is a natural fit for John because he's modernistic, inventive, flamboyant, and everything is well made.

Tell us about the design

Sjarel: The depot is round and the ground floor is divided into two spaces, each in the shape of a half moon. One is the entrance hall and the other is the work area where works of art are brought in and taken out. The entrance hall, where we receive members of the public, has a relatively small floor area, but is very tall. We wanted to make the best possible use of this height. John had a fantastic brainwave. Use the curved side of the entrance hall to create a balcony, as in a theatre. Visitors will be able to look through a glass wall at the area where art is brought into the building.

een glaswand naar de ruimte waar de kunst het gebouw binnenkomt. Dus naar de plek waar het laden en lossen, inpakken en opslaan plaatsvindt. Hij maakt zo van deze werkzaamheden een evenement. En de entreehal wordt een permanent theater.

En met de balkonring kunnen jullie de bezoekersstroom ook beter regisseren.

John: Ja, de ring loopt langs de hele ronding van het gebouw. Hij wordt ondersteund door elf kolommen die naar buiten hellen, zoals de palen bij een circustent. Wanneer je nu een paar bussen met bezoekers binnenkrijgt, dan gaan die mensen zich verspreiden in de hal. De lockers waar ze hun jassen en tassen kwijt kunnen staan namelijk op de balkonring of hangen eronder. De vorm van de ruimte gaf aanleiding tot dit ontwerp.

Wat is de reden dat je werkt met een schetsmaquette?

John: Van de buitenkant ziet het gebouw er heel simpel uit, maar van binnen is het onderverdeeld in verschillende gedeeltes. Vanaf de bouwtekeningen vind ik het interieur

In other words where the loading, unloading, packing and unpacking are done. He turns these activities into a show. And the entrance hall is a permanent theatre.

The balcony also makes it possible to streamline the flow of visitors more effectively.

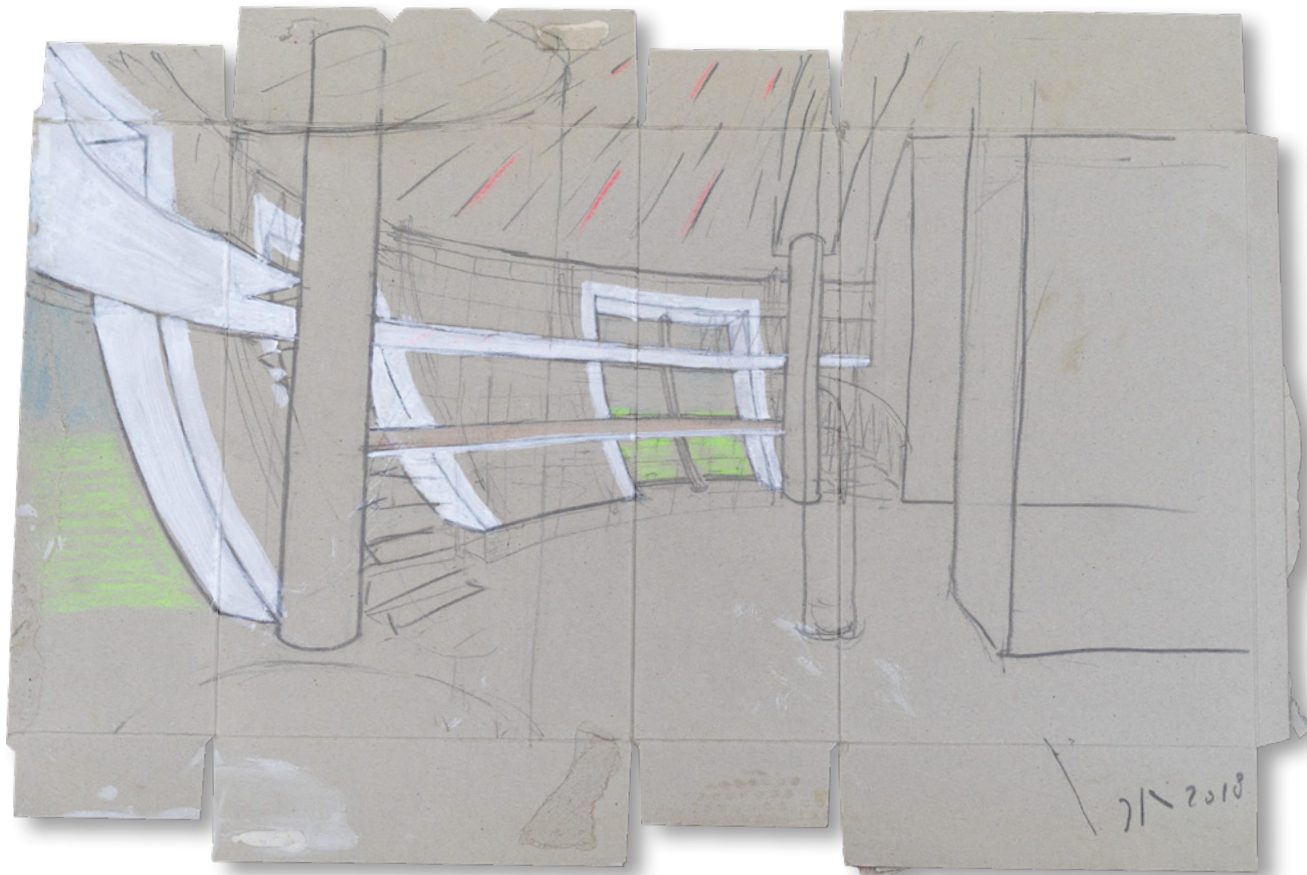
John: That's right. The balcony extends along the whole curved surface of the building. It's supported by eleven outward-leaning columns, like circus tent poles. When a couple of coaches arrive, for instance, the visitors spread out in the hall. The lockers where they can put their coats and bags are either on the balcony or are suspended underneath it. The shape of the space inspired this design.

Why are you working with a sketch model?

John: The building looks very simple from the outside, but inside it's divided up into various parts. It's difficult for me to visualize the interior on the basis of the construction drawings. I can get a better understanding of how the building functions spatially by

↓ Schetsontwerp entreehal John Körmeling op cornflakes-verpakking

↓ John Körmeling's rough draft of the design of the entrance hall on a cornflakes packet

van het gebouw moeilijk voor te stellen. Om te achterhalen hoe het gebouw ruimtelijk werkt kan ik beter een hele grote maquette bouwen. Het voordeel van een schetsmaquette is namelijk dat je alles tegelijk ziet. Ik heb de maquette zeker tien keer veranderd – de tussenvloer verbonden met de lift, de plaats van de trappen, een roldeur tussen opslag en entree – en je ziet hoe een verandering de rest beïnvloedt. En met de 3D-animatie die we hebben gemaakt loop je echt door de ruimte en wordt de sfeer van het gebouw duidelijk.

De buitenkant van het depot ziet er spectaculair uit. Wilden jullie voor de binnenkant ook iets spectaculairs?

Sjarel: We zijn niet zozeer naar spektakel op zoek geweest, maar wel naar een mooie manier om het depot te kunnen beleven en te ondergaan. We willen de zintuigen van de bezoekers prikkelen en hen verleiden zelf op ontdekking te gaan in het gebouw. Er zijn zo veel dingen die moeite waard om te zien en spelenderwijs leer je van alles. Kortom, we faciliteren nieuwsgierigheid.

De entree moet bijdragen aan de publieke beleving van het depot?

John: Ja, het hele interieur van de entree is gericht op de eerder genoemde werkruimte en de trap naar het spectaculaire atrium. Bezoekers worden compleet overweldigd, omdat je zo ongelooflijk veel ziet. Je kunt het nooit in één bezoek allemaal opnemen en ik denk dat je geheid wat gaat missen.

Sjarel: Het depot wordt pure energie. Als bezoeker komt er veel bij je binnen. Het is niet zoals in een museum, waar alles op een prachtige manier wordt getoond, keurig is opgehangen en mooi wordt belicht. Een museumopstelling, hoe mooi ook, is in feite een verhaal van een ander. In het depot ga je zélf op ontdekkingstocht en maak je zelf het verhaal in je hoofd. En terwijl je in het museum afstand moet houden, zie je in het depot de achterkant van kunstwerken, de kisten waarin de kunst wordt verpakt en hoe we die kunstwerken op allerlei manieren 'vertroetelen'. In het depot gaan we kunst op een hele andere manier benaderen. Het is totaal uniek!

building a very big scale model. The advantage of a sketch model is that you see everything simultaneously. I've altered the model at least a dozen times – the lift mezzanine, the location of the staircases, a roller door between the entrance hall and storage – and you can see how a change impacts the rest. We also made a 3D animation that lets us 'walk' through a space and get a clear impression of the building's atmosphere.

The exterior of the depot looks spectacular. Did you want to make the interior spectacular too?

Sjarel: We didn't try to create something spectacular. We wanted to find an attractive way to enable people to perceive and experience the depot. Our aim is to stimulate visitors' senses and tempt them to explore what's in the building on their own. There are so many things that are worth seeing and you can learn about everything effortlessly. In other words, we catalyse curiosity.

Is the entrance hall designed to contribute to the public's perception of the depot?

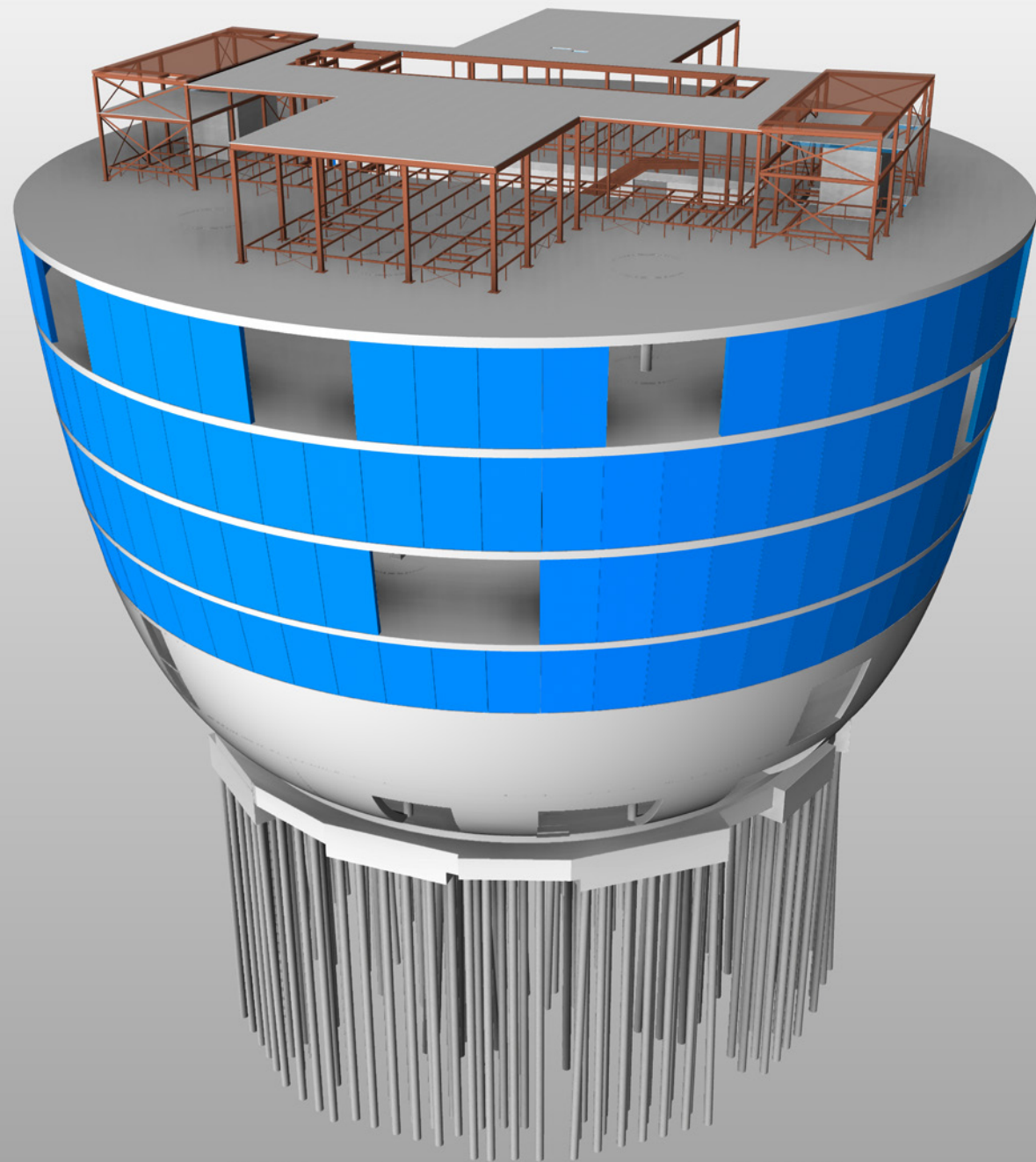
John: Absolutely. The whole interior of the entrance hall focuses on the work area we talked about earlier and the staircases to the spectacular atrium. Visitors will be completely overwhelmed because there's an unbelievable amount to look at. You can't possibly absorb everything in one visit. I'm sure there are things you'll miss.

Sjarel: The depot is all about energy. As a visitor there's a lot to absorb. It's not like being in a museum, where everything's beautifully presented, neatly hanging on the wall with lovely lighting. A museum display, no matter how well crafted, is in fact someone else's story. In the depot you embark on your own journey of discovery and you devise the screenplay in your own head. In a museum you have to keep your distance, whereas in the depot you see the backs of artworks, the crates the art is packed in, and how we 'pamper' those works in all manner of ways. In the Depot we'll be approaching art in a completely different manner. It's utterly unique!

↑ Hillekopflat op Zuid in Rotterdam, 1989; 'Drive-in Wheel' tijdens Panorama 2000 in Utrecht; Paviljoen wereldtentoonstelling in Shanghai, 2010

↑ Hillekopflat in Zuid in Rotterdam, 1989; 'Drive-In Wheel' at Panorama 2000 in Utrecht; Pavilion at Expo 2010 Shanghai

↑ 3D impressie
hoofddraag-
constructie

↑ 3D impression
of the main load-
bearing structure

**‘In de kleinste
diameter van
het depot
moet alle
belasting van
het gebouw
worden
opgevangen.’**

**‘The entire
load of the
building has to
be supported
where the
depot is at its
narrowest.’**

Het nieuwe depot moet een veilige kluis voor de kunstwerken worden, maar ook een gebouw waar mensen werken en grote aantallen bezoekers welkom zijn. Aan de ingenieurs van IMd de schone taak om goede constructieve oplossingen te bedenken, die ook naadloos aansluiten bij het ontwerp.

Hoe zijn jullie benaderd voor de constructie van het depot?

Pim Peters: De gemeente Rotterdam heeft ons gevraagd om daarvoor in concurrentie een aanbidding te doen. Dat was op een moment dat de architect nog niet bekend was. Wij zijn als ingenieursbureau dus geselecteerd zonder te weten hoe het gebouw er uit zou komen te zien. Voor het ontwerp was gelijktijdig een prijsvraag uitgeschreven, die gewonnen is door het architectenbureau MVRDV.

Hoe verliep het ontwerpproces verder?

Pim: Op basis van het winnende ontwerp hebben wij een constructief ontwerp met verschillende alternatieven gemaakt. Die hebben we samen met architect Winy Maas van MVRDV, de opdrachtgever en andere adviseurs besproken.

Michiel Niens: MVRDV werkt heel conceptueel. Het architectonisch ontwerp heeft de vorm van een kom en dan moet het gebouw die vorm ook daadwerkelijk krijgen. Alles wat zij en wij als ingenieurs verzinnen moet dat concept ondersteunen. Dus de deuren moeten zodanig worden gerealiseerd, dat de vorm van de kom niet wordt aangetast. De architecten van MVRDV hadden dus een aantal 'speerpunten' die ze belangrijk vonden.

Wat was het grootste constructieve vraagstuk bij het depot?

Pim: Bovenin is de diameter van het gebouw 60 meter en onderin 40 meter. Dat betekent dat het gebouw rondom breder wordt, en dat uitstekende deel wordt niet direct ondersteund. Daarbij komen er in het onderste gedeelte van het gebouw openingen, die een constructie per definitie verzwakken. Zoals de deuren waar vrachtwagens met kunstwerken doorheen moeten en een entree voor het publiek. De uitdaging was om een constructie te bedenken waarbij in de kleinste diameter van het gebouw, met de meeste verzwakkingen, de hoge belasting kan worden opgevangen.

Michiel: Omdat de krachten in het onderste deel zo groot zijn hebben we naar een

The new depot has to be a safe and secure 'strong room' for artworks, but at the same time a building where people work and large numbers of visitors are welcome. IMd's engineers were tasked with devising structural solutions that dovetailed seamlessly with the overall design.

How did you become involved in the design of the depot?

Pim Peters: We were among the firms Rotterdam City Council asked to submit a quote. At that moment the architect had not been chosen. So we were selected as consulting engineers before we knew what the building would look like. At the same time there was a competition for the design. Architects MVRDV won.

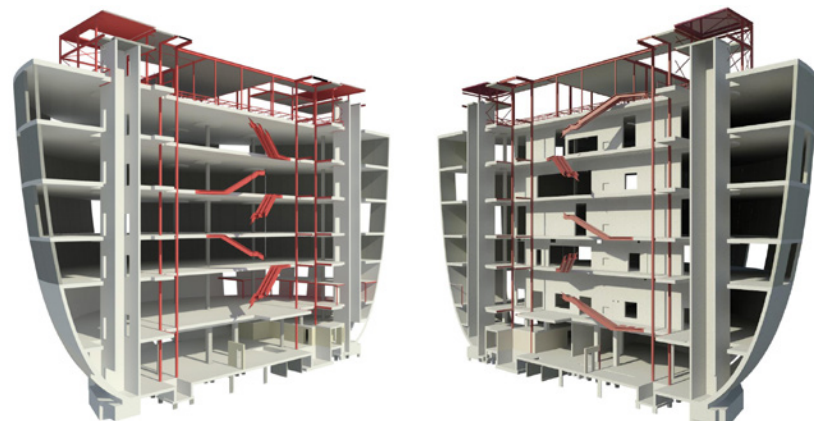
How did the design process proceed?

Pim: Based on the winning design, we worked out a structural solution with a number of alternatives. We discussed them with architect Winy Maas of MVRDV, the principal and other consultants.

Michiel Niens: MVRDV works at a very conceptual level. Their architectural concept was like a bowl and so the building had to be built that shape. Everything that they and we as engineers came up with had to support that concept. The doors, for example, had to be made in such a way that they were consistent with the bowl shape. The architects of MVRDV had a number of 'red lines' that they considered important.

What was the depot's biggest structural challenge?

Pim: The building's diameter is forty metres at ground level and sixty metres at the top. That means the building gets wider, and the

↓ Opengeklapt
perspectief hoofd-
draagconstructie,
gezien vanuit atrium

↓ Cutaway
view of the main
load-bearing
structure, seen from
the atrium

'Elke funderingspaal kan het gewicht van 100 Indische olifanten dragen.'

'Each foundation pile can bear the weight of a hundred Indian elephants.'

– Michiel Niens

'monoliete' constructie gezocht. Dat wil zeggen dat de komvorm van het gebouw aan de fundering is vastgestort. De eerste twee verdiepingen worden in beton op de locatie gestort. Je creëert zo in feite een massieve sokkel. Wanneer dit beton is uitgehard, bouwen we de resterende vier verdiepingen van het gebouw er bovenop. Dat gaat met prefab beton (geprefabriceerde onderdelen, red.).

Over wat voor krachten hebben we het bij zo'n uniek gebouw?

Michiel: Onder het gebouw zijn funderingspalen geslagen. Een normale funderingspaal kan belast worden met ongeveer met 2.000 kilonewton. Voor het depot gebruiken we palen die het dubbele, dus 4.000 kilonewton, aankunnen. Om een idee te geven hoeveel dat is: een Indische olifant weegt ongeveer 4.000 kilogram. Elke funderingspaal kan dus het gewicht van 100 olifanten dragen.

Hoe zorg je ervoor dat een gebouw met deze uitdagende constructie overeind blijft?

Michiel: Je moet alles goed doorrekenen, maar ook rekening houden met gevoeligheden die op kunnen treden. Bijvoorbeeld een funderingspaal die in werkelijkheid wat stijver of slapper kan zijn. Ook is het van belang om te weten wat de massa is van alle kunstwerken die in het depot worden opgeslagen en om deze informatie vervolgens mee te nemen. Dan heb je een gebouw dat zeker blijft staan, als het wordt gemaakt zoals wij het hebben bedacht!

Gelden bij een gebouw voor kunst nog bijzondere constructieve eisen?

Michiel: Het depot valt in risicoklasse 3, de hoogste klasse volgens het Bouwbesluit. Dit betekent dat er een uitgebreide risicoanalyse is gemaakt en dat er met hogere veiligheidsfactoren wordt gewerkt. En uiteraard was het uitgangspunt dat de kunstwerken, die een enorme culturele en economische waarde hebben, hier een zeer veilig onderkomen krijgen.

overhanging part is not directly supported. Furthermore, there are openings in the lowest part of the building, which by definition make a structure weaker. Take, for example, the doors that lorries carrying artworks can drive through and an entrance door for visitors. The challenge was to devise a design in which the part of the building with the smallest diameter, which also has the most weak points, can withstand the high load.

Michiel: The forces in the lowest part are so large that we looked for a monolithic structure. That means that the bowl shape of the building is a slab edge on the foundations. The first two floors are made from concrete poured in situ. In fact, you create a solid plinth. When this concrete has cured, we construct the remaining four storeys of the building on top. These upper floors are made from prefabricated concrete elements.

What forces occur in a unique building like this?

Michiel: Foundation piles are driven into the ground underneath the building. Normally speaking a foundation pile can absorb a load of approximately 2,000 kilonewtons. We use piles for the depot that can support double, so 4,000 kilonewtons. To give you an idea of how much that is, an Indian elephant weighs about 4,000 kilograms. Each foundation pile can therefore bear the weight of a hundred elephants.

How do you ensure that this challenging structure remains standing?

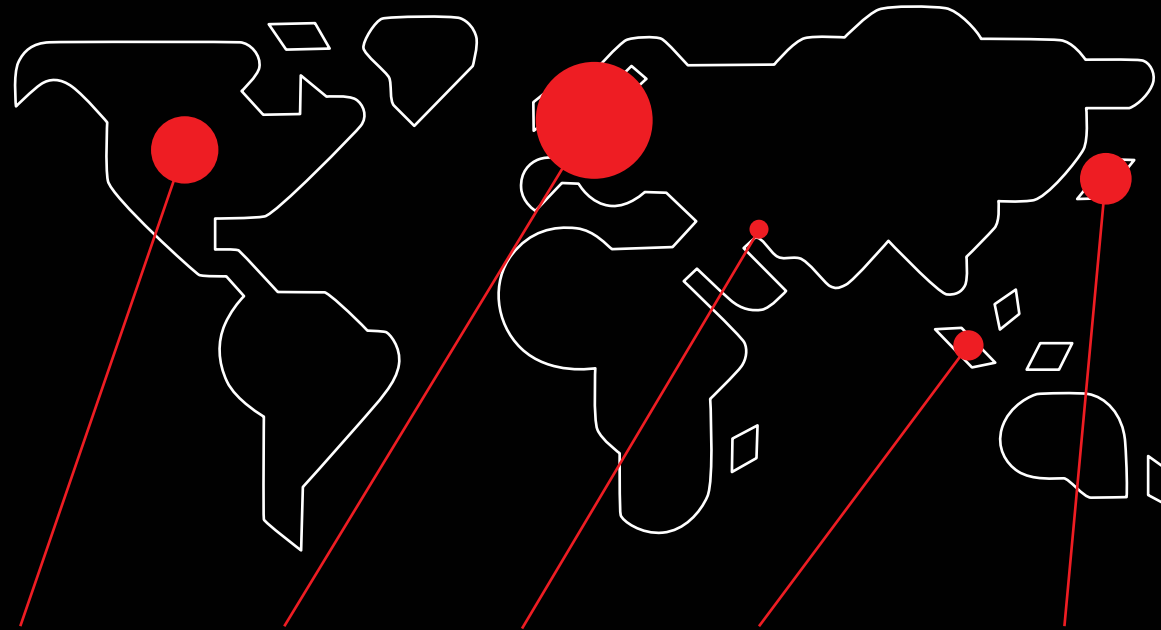
Michiel: You have to check the design calculations thoroughly, and also take into account sensitivities that can occur. For example, in practice a foundation pile can be a bit stiffer or weaker. It's also important to know the weight of all the artworks stored in the depot and incorporate this information in the calculations. Then you'll have a building that will certainly remain standing if it's constructed according to our design!

Do special structural requirements apply to a building intended for art?

Michiel: The depot is in risk class 3, the highest risk class according to building regulations. This means that a comprehensive risk analysis has been made and bigger safety factors have been used. And needless to say, the starting point was that the artworks, which have huge cultural and economic value, will have a very safe home here.

Feiten en cijfers collectie

Collection Facts and Figures

1.997

objecten uit de VS
objects from the USA

97.461

objecten uit Europa
objects from Europe

149

objecten uit Iran
objects from Iran

387

objecten uit Indonesië
objects from Indonesia

1.032

objecten uit Japan
objects from Japan

Top 5 land van herkomst kunstenaars

Nederland	53.273
Frankrijk	7.860
Duitsland	6.472
Italië	6.195
VS	3.909

Kleinste object: 4 x 4 x 4 millimeter

Dobbelsteen, 1400-1500

Grootste object: 32,4 x 10,34 meter

Olafur Eliasson, installatie 'Notion Motion', 2005

Oudste object: 350-150 v. Chr

Satyr, terracotta sculptuur, 28,6 cm

Top Five Artists' Birthplaces

The Netherlands	53,273
France	7,860
Germany	6,472
Italy	6,195
USA	3,909

Smallest object: 4 x 4 x 4 millimetres

Die, 1400-1500

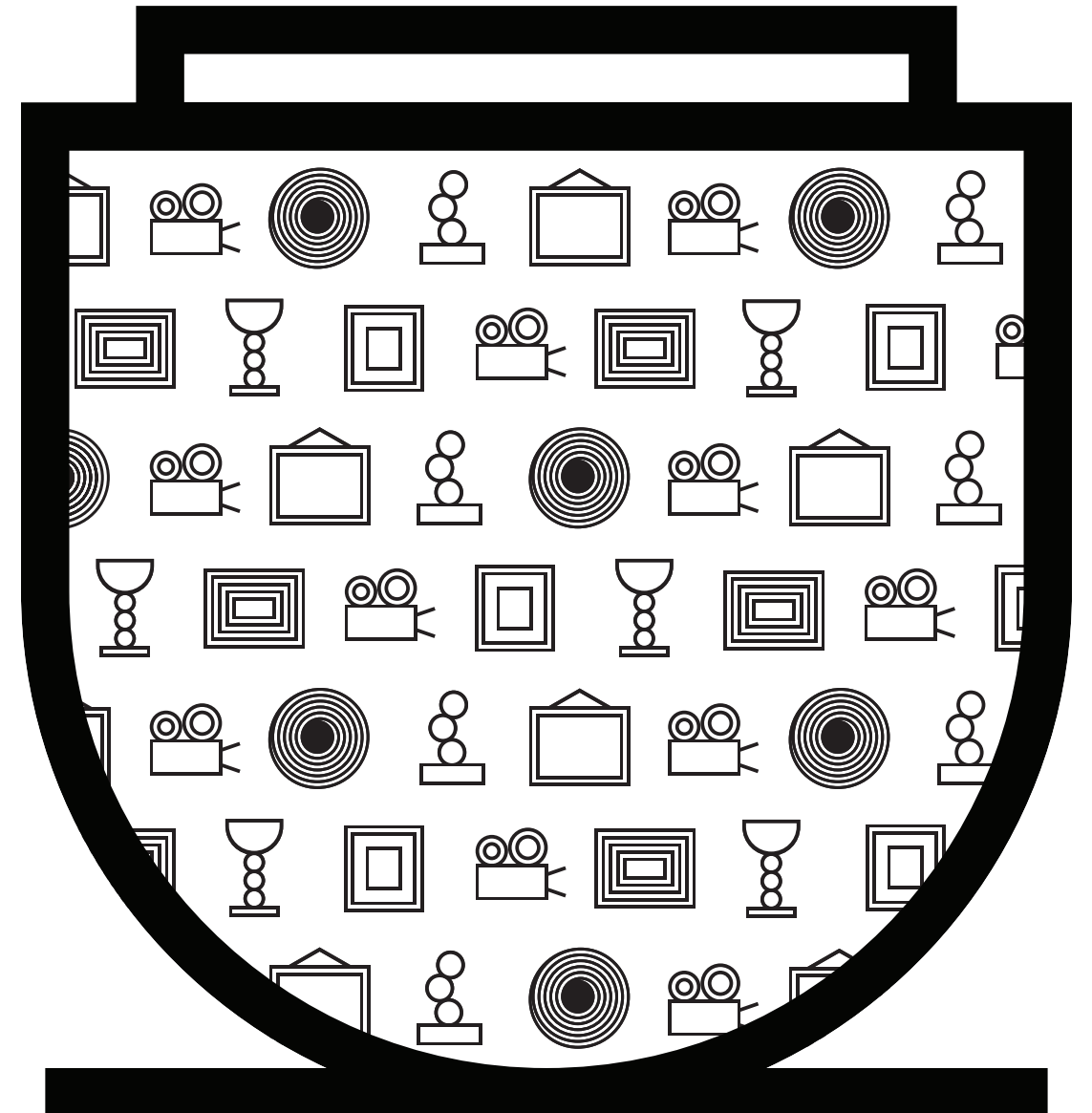
Largest object: 32.4 x 10.34 metres

Olafur Eliasson, 'Notion Motion' installation, 2005

Oldest object: 350-150 BC

Satyr, terracotta sculpture, 28.6 cm

De hele collectie voor iedereen te zien

The whole collection
for all to see

→ Bouwplaats
depot, september
2018

→ Depot
construction site,
September 2018

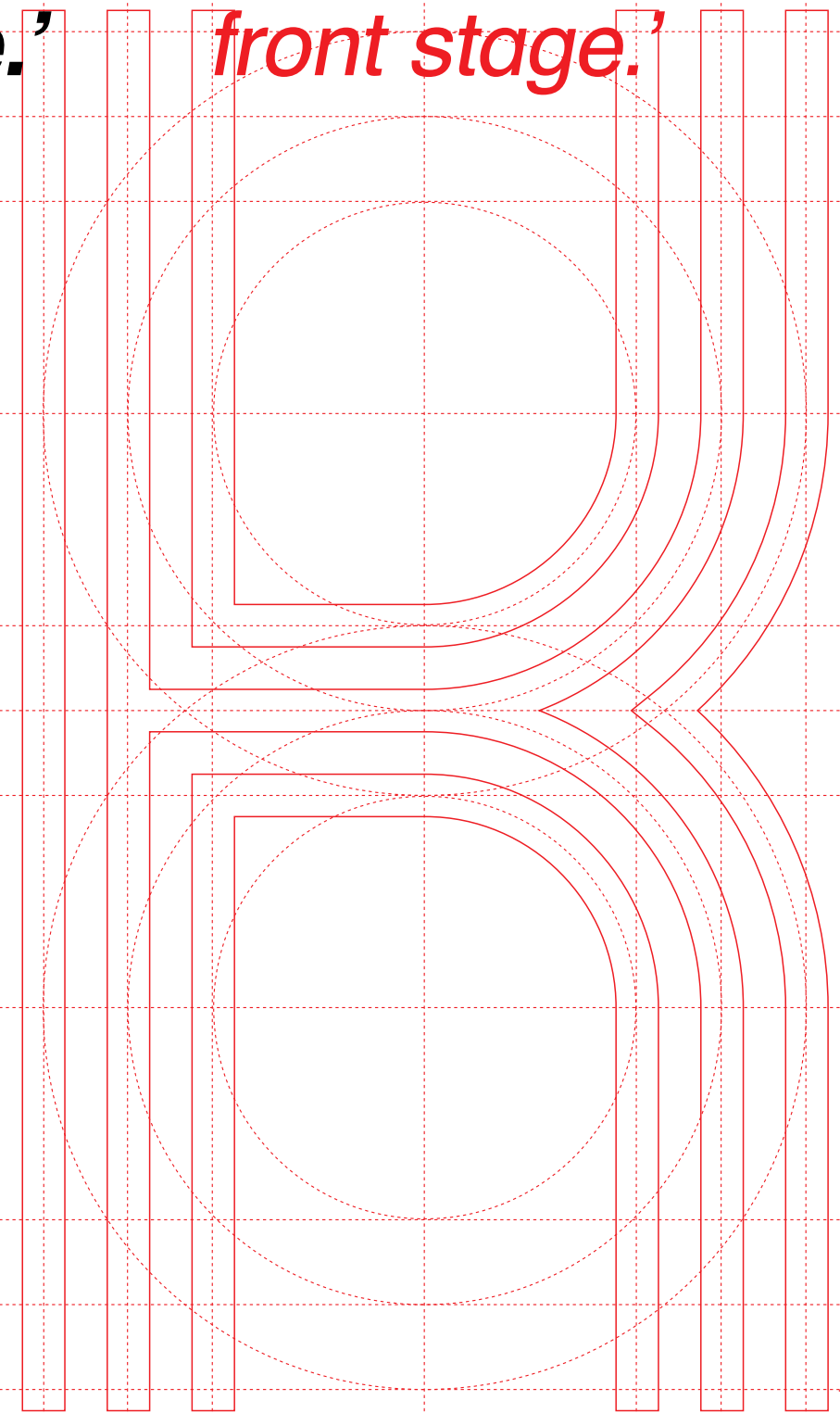
**‘Backstage
wordt
frontstage.’**

**‘Backstage
becomes
front stage.’**

– Ina Klaassen
Zakelijk leider
Museum Boijmans Van Beuningen

– Ina Klaassen
Business Manager
Museum Boijmans Van Beuningen

Het depot gaat bezoekers een kijkje achter de schermen van het museum bieden, zegt Ina Klaassen. Als zakelijk leider is zij betrokken bij een groot aantal projecten in het museum. Ze vertelt dat ze samen met directeur Sjarel Ex de regie voert over de ontwikkeling van het depot. Tegelijk is Klaassen medeverantwoordelijk voor de geplande renovatie van het huidige museumgebouw en de tijdelijke huisvesting ervan.

Klinkt als een intensieve baan...

Ik heb de leukste baan van Rotterdam! Ik meen het serieus. Het is al heel bijzonder om mede sturing te geven aan dit museum. Dat je daarnaast intensief betrokken bent bij zowel de realisatie van een nieuw gebouw als de renovatie van het oude gebouw is uniek. Hoeveel kansen krijg je in het leven om tegelijkertijd aan zulke exceptionele projecten te werken?

Wat maakt het depot voor jou zo uniek?

Met het depot grijpen we terug op de geschiedenis van het museum, dat ontstaan is vanuit de passie van particuliere verzamelaars. Vanuit die oorsprong ontwikkelen we met het depot een nieuwe 'museumtypologie'. Daarin laten we op een spannende manier 'verzamelen' in al zijn facetten zien. Ook particulieren kunnen hun privéverzameling in het depot onderbrengen.

Wat zijn de grootste uitdagingen van dit project?

Er zijn meerdere uitdagingen. Ten eerste: als museum hebben we relatief beperkt ervaring met dit soort gigantische bouwprojecten. Het is niet onze 'core business'. Daarnaast draait het museum gewoon door. We moeten dit hele project erbij doen, tegelijk met de voorbereiding van de renovatie van het museumgebouw. Ten tweede: een collectie op deze schaal publiek toegankelijk maken is wereldwijd nog nooit eerder gedaan. Er zijn geen referenties waaraan we ons kunnen spiegelen. Ten derde worden we als organisatie straks compleet transparant. Werkzaamheden die onze medewerkers nu achter de schermen doen – zoals een restauratie of een kunstwerk voor transport inpakken – worden straks in het openbaar gedaan. Het publiek gaat over hun schouders mee kijken. Backstage wordt frontstage.

The depot will give visitors the opportunity to take a look behind the scenes of the museum, says Ina Klaassen. As the museum's business manager, she is involved in a great many projects. She explains that together with Director Sjarel Ex she directs the development of the depot. Klaassen also shares responsibility for the planned refurbishment of the present museum building and the temporary accommodation needed during the closure of the museum.

Sounds like a high-pressure job...

I've got the best job in Rotterdam! I really mean it. Being one of the people with a hand on the museum's tiller is very special in its own right. The addition of intensive involvement in the creation of a new building and refurbishment of the old one makes the job unique. How many opportunities do you get in life to work on such exceptional projects at one and the same time?

What makes the depot so unique for you?

The depot takes us back to the roots of the museum, which owes its foundation to the passion of private collectors. On the basis of these origins we're developing a new 'museum typology' with the depot. In it we show all the facets of 'collecting' in a fascinating way. Private individuals can also store their collections in the depot.

What are this project's greatest challenges?

There are several. Firstly, being a museum, we have relatively limited experience with this type of gigantic construction project. It's not our core business. Meanwhile the museum operates as normal. We have to do this whole project in addition, at the same time as preparing for refurbishment of the museum building. Secondly, nowhere else in the world has a collection on this scale been made accessible to the general public. There are no references we can learn from. Lastly, our organization will soon be completely transparent. Activities that our staff presently carry out behind the scenes – such as conserving an artwork or packing an object for transport – will be done in public. Visitors will be looking over their shoulders. Backstage becomes front stage.

↑ Impensie van de daktuin

↑ Impression of the roof garden

'Met het depot grijpen we terug op de geschiedenis van het museum, dat ontstaan is vanuit de passie van particuliere verzamelaars.'

'The depot takes us back to the roots of the museum, which owes its foundation to the passion of private collectors.'

– Ina Klaassen

Renovatie van het museum

Het museum werkt momenteel twee renovatiescenario's uit. In het eerste scenario wordt het museumgebouw alleen gesaneerd van asbest, zodat het weer voldoet aan de wet- en regelgeving. In het tweede scenario worden ook de twee monumentale bouwdelen van het museumgebouw – de vleugels van architecten Adrianus van der Steur uit 1935 en van Alexander Bodon uit 1972 – in ere hersteld.

Refurbishment of the museum

Museum staff are currently working out two scenarios. In the first, only asbestos remediation will be carried out in the museum building so that it complies once more with legislation and regulations. In the second scenario, two landmark parts of the museum building – the wings designed by architects Adrianus van der Steur (dating from 1935) and Alexander Bodon (built in 1972) – will be restored.

Wat spreekt je aan in het ontwerp van architectenbureau MVRDV?

We brengen het depot als een statement over de toekomst van het museum en dan mag het ook een statement hebben qua vorm. Ik ben heel benieuwd naar de spiegelende gevel, die straks vast de grootste 'selfie hotspot' van Rotterdam gaat worden. Met een spectaculair ontwerp van reusachtige vitrines heeft het atrium straks binnenin ook heel veel te bieden. Verder ben ik heel enthousiast over de daktuin. Een stuk openbaar park wordt als het ware opgetild naar de hoogste verdieping van het gebouw.

Is het depot ook een verwezenlijking van het ambitieniveau van het museum?

Het is het begin daarvan. Het depot geeft aan hoe wij de toekomst van dit museum zien, maar ik denk dat het pas compleet is wanneer we de renovatie van het museum ook achter de rug hebben. Dat samen geeft het ambitieniveau weer.

Waarom moet het museum gerenoveerd worden?

Het gebouw is aan zijn technische levenseinde. Het streven is om volgend jaar te starten met het leegruimen. Vervolgens zal de asbestsanering plaatsvinden. Ten slotte volgt de grootschalige renovatie van het gehele museumgebouw.

Hoe lang zal het museum dichtgaan?

Dat hangt af van het gekozen renovatiescenario. Uitgaande van een ambitieus scenario kan het museum ten minste zeven jaar niet in het museum pand programmeren.

Wat zijn de plannen voor de tijdelijke huisvesting van het museum?

Samen met de gemeente zoeken we naar een alternatieve locatie om onze collectie te tonen. We hebben het voormalige V&D-pand op Winkelcentrum Zuidplein op het oog. Daar willen we nieuwe verbintenissen aangaan met het publiek van de toekomst, dat jong en divers is, maar ook met scholen en kunstenaars. Als museum willen we ook graag onze maatschappelijke betrokkenheid tonen en een steentje bijdragen aan de stedelijke en economische ontwikkeling van Zuid. Om de sprong naar Zuid te kunnen maken, proberen we een coalitie te vormen met investeerders die samen met ons het avontuur willen aangaan.

What appeals to you about the design by MVRDV architects?

The depot is a statement about the future of the museum, so the shape of the building can also be a statement. I'm very curious about the reflective exterior, which I'm sure will soon be the greatest selfie hotspot in Rotterdam. Once you're inside the building the atrium, containing huge display cases, has a great deal to offer. I'm also very enthusiastic about the roof garden. A small public park has been lifted, so to speak, up to the building's highest storey.

Is the depot also a realization of the museum's aspiration level?

It's the beginning of it. The depot is a statement of how we see the future of this museum, but I don't think it'll be complete until the refurbishment of the museum building is also behind us. Together they represent the aspiration level.

Why does the museum building have to be refurbished?

The building is at the end of its technical service life. The aim is to start emptying it next year. This will be followed by asbestos remediation. Finally, there will be large-scale refurbishment of the entire museum building.

How long will the museum be closed?

That depends on which refurbishment scenario is selected. Based on an ambitious scenario, the museum will not be able to plan anything in the building for at least seven years.

What are the plans for the temporary accommodation of the museum?

Working with the City Council, we're looking for an alternative location for showing our collection. We're considering the former V&D department store in the Zuidplein shopping centre in South Rotterdam. We want to develop new bonds with the general public of the future, which is young and diverse, as well as schools and artists. We'd like the museum to demonstrate our social commitment, and contribute to the urban and economic development of this southern part of Rotterdam. To enable the move to South Rotterdam, we're trying to build an alliance with investors who want to undertake this venture with us.

**‘Het depot
is een pracht-
voorbeeld
van onder-
nemerschap.’**

***‘The depot is
a wonderful
example of
enterprise.’***

– Antoinette Laan
Voormalig wethouder Rotterdam

– Antoinette Laan
Former Rotterdam lead councillor

'Ik vergeet het nooit', zegt Antoinette Laan, voormalig wethouder van kunst en cultuur. Ze herinnert zich dat ze 's avonds thuis nog stukken zat te lezen. Buiten plensde het enorm en om 21.30 uur ging de telefoon. Het was Sjarel Ex en hij zei: 'De depots lopen onder! Nu is het écht genoeg geweest, we moeten nú wat gaan doen!'

Dat zei hij met enige dramatiek in zijn stem?

Ja, en dat is natuurlijk ook wel begrijpelijk. Sjarel pleitte niet voor zichzelf, maar voor de kunstwerken van de gemeente. Hij was en is de beheerder, dus eindverantwoordelijk. Toen ik in 2010 als wethouder begon, was Sjarel een van de eerste mensen die mij benaderde. Hij vertelde me het hartverscheurende verhaal over de slechte conditie van de museumdepots. Na zijn telefoontje was het duidelijk dat er iets moest gebeuren. Een bijkomend probleem voor de gemeente was dat we op een begroting van 4,3 miljard euro maar liefst 500 miljoen moesten bezuinigen. Voor cultuur hadden we eerst nog een budget van 90 miljoen per jaar en dat moest terug naar 77 miljoen per jaar.

Voor het depot lagen twee opties op tafel: een soort 'Fort Knox' aan de rand van de stad en een publiek toegankelijk depot. Ondanks de bezuinigingen is het de laatste, duurder variant geworden. Hoe is dat zo gekomen?

Als gemeente konden we het niet allemaal zelf betalen, maar toen kwam Stichting De Verre Bergen, een Rotterdams maatschappelijk investeringsfonds, in beeld. Zij hadden Sjarel benaderd en wilden een gedeelte van de financiering van het gebouw voor hun rekening nemen. Dit omdat ze iets wilden toevoegen aan de stad. En Hamit Karakus, de wethouder van ruimtelijke ontwikkeling, was van mening dat je de stad ook af en toe wat moest geven. Als college wilden we de stad een impuls geven en de collectie publiek toegankelijk maken. Ondanks dat er bezuinigd moest worden hebben we daarom toen eensgezind het besluit genomen dat we het tóch moesten doen. Dat is misschien wel een beetje Rotterdams: doen als het eigenlijk niet kan.

U zat namens de VVD in het college. De houding van uw partij is 'prima om cultuur te ondersteunen, maar een instelling moet wel zijn eigen broek kunnen ophouden'.

'I shall never forget it,' says Antoinette Laan, former lead councillor for art and culture. She recalls how she was at home one evening reading some documents. It was raining cats and dogs outside. At 9.30 the telephone rang. It was museum director Sjarel Ex. 'The depots are flooding!' he announced. 'This really is the last straw. We've got to do something about it and do it now!'

It sounds as though he was being rather dramatic. Was he?

Yes, and of course that's not surprising. Sjarel was not concerned about himself but about the city's art. He was and is the custodian, so he has overall responsibility. Sjarel was one of the first people to approach me when I became a lead councillor in 2010. He told me the distressing story about the poor condition of the museum's storage facilities. After his call it was clear that something had to be done about it. The city council was also faced with the problem of having to cut a whopping 500 million out of its 4.3-billion-euro budget. Initially we had a culture budget of 90 million a year and we had to reduce that to 77 million.

There were two options for the depot: a sort of Fort Knox on the city's outskirts or a facility open to the public. Despite the budget cuts, the latter, more expensive, option was chosen. How did that happen?

The city council couldn't pay for it all itself, but Stichting De Verre Bergen, Rotterdam's social investment fund, came into the picture. They had approached Sjarel and wanted to provide part of the funding for the building. The reason was that they wanted to add something to the city. Hamit Karakus, lead councillor for spatial development, was also of the opinion that one should do something for the city now and again. As a city executive, we wanted to give Rotterdam a shot in the arm and make the collection accessible to the general public. Despite the need to cut spending, we therefore decided unanimously that we should nevertheless go ahead. Perhaps that's typical of our city – don't take no for an answer.

You represented the right-wing VVD (People's Party for Freedom and Democracy) in the city executive. Your party's attitude is 'it's all very well supporting culture, but an

'Er wordt opnieuw een iconisch gebouw aan de stad toegevoegd. Daarmee laat je zien dat Rotterdam zichzelf steeds weer blijft uitvinden.'

Another iconic building is added to the city. It shows that Rotterdam continues to reinvent itself.'

– Antoinette Laan

Ja, dat krijgen we vaker te horen. Ik vind het altijd een compliment als iemand dat zegt. Ik ben voor ondernemerschap en dit is een prachtvoorbeeld daarvan. De mensen van het museum hadden een droom en ze realiseerden zich dat ze niet alleen afhankelijk van de overheid konden zijn. Ze zijn zelf met een oplossing voor de financiering gekomen. Het is magnifiek wat ze tot nu toe hebben gerealiseerd, mede omdat ze buiten hun eigen grenzen zijn gaan kijken. Als cultuurliefhebber en als VVD-er heb ik daar grote waardering voor.

Welke rol gaat het depot straks spelen voor Rotterdammers, bedrijven en bezoekers?

We moeten Rotterdammers meer bewust maken van het feit dat de museumcollectie van ons allemaal is. Je kunt het straks allemaal zien in het depot en het is ook van jou. Zo betrekken we er meer mensen bij en maken we cultuur laagdrempeliger. Het bedrijfsleven heeft de kans te laten zien hoe goed de samenwerking met een culturele instelling kan uitpakken. We kunnen samen iets moois neerzetten, waar beide partijen van profiteren, terwijl ook de lasten gedeeld worden. En voor alle bewoners, bedrijven en bezoekers van Rotterdam wordt er opnieuw een iconisch gebouw aan de stad toegevoegd. Daarmee laat je zien dat Rotterdam zichzelf steeds weer blijft uitvinden. Dat is het gave van deze stad.

Volgt u de ontwikkelingen van het depot nog?

Als ik iets in krant zie, dan lees ik het direct. Laatst was ik in de buurt en heb ik een rondje om het depot heen gelopen. Ik stond wel te kijken hoe het gebouw groeit. Ik hoop dat straks als het open gaat en ik naar binnen ga, het gelukt is om de collectie echt toegankelijker te maken. Daar verheug ik me nu al op!

→ Kubuswoningen (1984) en Erasmusbrug (1996) in Rotterdam

→ Cube Houses (1984) and the Erasmus Bridge (1996) in Rotterdam

institution should be able to pay for its own upkeep'.

Yes, I've heard that before. Actually, I always take it as a compliment if someone says that. I'm a supporter of enterprise, and this is a wonderful example. The museum's people had a dream and they realized they could not be dependent solely on government. They came up with a solution for the financing themselves. What they've achieved so far is magnificent, in part because they looked beyond the limits of their own organization and immediate environment. As a culture lover and a member of the VVD, I admire them greatly.

What role will the depot play for Rotterdammers, businesses and visitors?

We need to make the people of Rotterdam more aware of the fact that the museum's collection belongs to us all. You'll soon be able to see everything in the depot and it belongs to you, too. This is how we can get more people involved and lower the cultural threshold. The private sector has the opportunity to show how well cooperation with a cultural institution can work out. We can create something splendid that both parties can benefit from, and the costs are also shared. And another iconic building is added to the city for all Rotterdam's residents, businesses and visitors. It shows that Rotterdam continues to reinvent itself. That is the city's talent.

Are you still in touch with depot developments?

If I see something in the newspaper, I read it immediately. I was in the neighbourhood not long ago and walked around the depot. I was very impressed by the way the building is growing. I'm hoping, once it's open and I go inside, that it's really succeeded in making the collection more accessible. I'm already looking forward to it!

M. en Winterdagen

Het depot maakt bij veel Rotterdammers iets los. Verbazing en nieuwsgierigheid, maar ook trots en inspiratie. De Rotterdamse dichtkunstenaar M. en muzikant Winterdagen werkten samen en maakten 'Bouwgrond'. Op de bouwplaats hebben zij het stuk gespeeld of liever gezegd voorgedragen. De complete tekst staat online: boijmans.nl/depot. Hieronder enkele fragmenten uit 'Bouwgrond'.

“ De bouw is nog jong en vindt rust in vredige handen van zachtaardige heipalen, als winteravonden in centrumstraten.

*De stad en Boijmans, onafscheidelijk hand in hand.
De bodem gezien, dus onuitputtelijk Rotterdam.*

*Het vooraanzicht is zijaanzicht, beeldend volledig.
Rondom is rijkdom, spiegelklank van vreugde.*

*Kom, en dans mee naar boven.
Tot het dakterras, en ieder stuk magie langzij is gekomen.*

*Dagenlang staren tot ik ieder object als mij zal dragen.
Meer dan mens kan maken, schatkamerverhalen.*

*Nieuw Depot Boijmans Van Beuningen Rotterdam,
hier plukt de hele wereld zijn vruchten van.*

Een cadeau aan de stad, dus laten we uitpakken.”

M. and Winterdagen

The depot strikes a chord with many people in Rotterdam. Amazement and curiosity, as well as pride and inspiration. The Rotterdam poet M. and musician Winterdagen worked together to create 'Building Sight'. They played – or rather – performed the piece on the construction site. The full text is available online at boijmans.nl/depot. A few lines from 'Building Sight' are quoted below.

“ Construction has only just started and is safe in the peaceful hands of kindly piles, like winter evenings in city centre streets.

*The city and Boijmans, inseparably hand in hand.
From the depths, so inexhaustible Rotterdam.*

*The front is the side, completely visual.
All around is wealth, reflecting joy.*

*Come, and dance with me to the top.
To the roof terrace, and every piece of magic has come alongside.*

*Staring for days until I absorb every object.
More than one person can make, stories from a house of treasures.*

*New Depot Boijmans Van Beuningen Rotterdam,
the whole world reaps its harvest.*

A gift to the city, so let's unwrap it.”

← De dichter M.
op de bouwplaats

← The poet
M. at the
construction site

Bouw mee aan het depot

Wil je een stukje meebouwen? Koop dan deze puzzel en bouw zelf het depot. Of geef de puzzel cadeau aan een puzzel- of kunstliefhebber...

Je bouwt in elk geval ook letterlijk mee, want maar liefst 70% van het aankoopbedrag gaat naar de inrichting van het depot.

Behalve de puzzel bevat de doos ook zes ansichtkaarten met daarop grote en kleine schatten uit de collectie. Een voorproefje van de 151.000 kunstschaten die straks allemaal te zien zijn in het depot.

De puzzel is gerealiseerd in samenwerking met de Rotterdamse spelontwikkelaar Identity Games en voor € 29,95 verkrijgbaar in zowel de museumwinkel als onze webshop. De oplage is beperkt, dus wacht niet te lang!

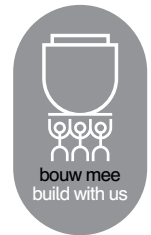
Help to build the depot

If you buy this puzzle you can help complete the depot yourself. You can give the puzzle to a puzzle fan or an art lover...

In any event you'll literally help the building process because 70% of the purchase price will be spent on the depot's fixtures and fittings.

The puzzle's box also contains six picture postcards of small and large treasures from the collection. A foretaste of the 151,000 wonderful works you'll be able to see in the depot.

The puzzle was created in cooperation with the Rotterdam games developer Identity Games and can be bought in the museum shop and from our webshop for € 29.95. This is a limited edition, so don't delay!

Wil je weten hoe je ook op andere manieren het depot kunt steunen? Neem dan contact op met Minke van Hooff, Hoofd Relatiebeheer en filantropie via 010-4419478 of per mail: hooff@boijmans.nl.

Would you like to know how else you can support the depot? Please contact Minke van Hooff, Director Relations and Philanthropy, on +31 (0)10 4419478 or by email on hooff@boijmans.nl.

Verborgen schatten

Hidden treasures

De collectie van Museum Boijmans Van Beuningen bestaat uit meer dan 151.000 objecten, waarvan slechts 8% wordt getoond 'op zaal'. In deze rubriek kiezen museummedewerkers hun favoriete kunstwerken, nu nog verborgen achter gesloten deuren, maar straks te zien in het depot. Deze keer de keus van Friso Lammertse, conservator oude schilder- en beeldhouwkunst.

Museum Boijmans Van Beuningen's collection boasts more than 151,000 objects, only 8% of which are on permanent display. In this column members of the museum's staff choose their favourite artworks, now still hidden behind closed doors, but soon to be on display in the depot. This time it is the turn of Friso Lammertse, the Curator of Old Paintings and Sculpture.

Oude schatten

Onze collectie oude schilder- en beeldhouwkunst bestaat uit ongeveer 900 schilderijen en 200 sculpturen, van circa 1300 tot ongeveer 1850-1860. De collectie oude kunst telt relatief veel kleine schilderijen en bevat een flink aantal ongelofelijk mooie werken. We hebben heel veel Nederlandse schilder-kunst uit de zeventiende en negentiende eeuw en redelijk veel Italiaanse en Franse schilderkunst. Zo zijn we het enige museum in Nederland dat zowel een Titiaan als een Watteau in de collectie heeft. En ook nog een schilderij van Dürer! Uiteraard kunnen we die vele honderden schilderijen en beeldhouwwerken niet allemaal in het museum laten zien. Om allerlei redenen moeten we keuzes maken wat we wel en niet ophangen en neerzetten. Met een paar van onze 'verborgen schatten', die straks in het depot gelukkig wél allemaal te zien zullen zijn, heb ik een bijna persoonlijke band.

Middeleeuws beeld

Dit koperen beeld behoort tot het mooiste dat we uit de vijftiende eeuw hebben. Het is gemaakt voor een kerk in Zoutleeuw, vlakbij Brussel. Het interieur van deze kerk heeft als een van de heel weinige de Beeldenstorm bijna gaaf doorstaan. Alle altaarstukken staan er nog. In de negentiende eeuw zijn een paar kunstwerken verkocht, waaronder dit beeld van de heilige Leonardus uit ongeveer 1480. Voor een middeleeuws beeld is het heel bijzonder dat je weet waar het vandaan komt en dat je ook de namen van de kunstenaars kent. De ontwerper is De Maeler en Van Thienen heeft het beeld vervolgens in geelkoper gegoten. We zien een heilige in monnikskleding, met een lantaarn in zijn hand. Veel middeleeuwse beelden zijn geïdealiseerd, maar deze heilige heeft juist een hele karakteristieke kop: emotioneel en persoonlijk.

Medieval Statue

This brass figure is one of the finest we have from the fifteenth century. It was made for a church in Zoutleeuw, near Brussels. The interior of this church was one of the very few to survive the ravages of the Iconoclasm almost intact. All the altarpieces are still in situ. In the nineteenth century a few works of art were sold, among them this figure of St Leonard, which dates from around 1480. It is extremely unusual to know where a medieval statue came from and the names of the artists. De Maeler designed it and Van Thienen cast it in brass. We see a saint in a monk's habit, holding a lantern and a book. Many medieval statues are idealized, but this saint has a very distinctive face: emotional and personal.

Old Treasures

Our collection of old paintings and sculpture contains some 900 paintings and 200 sculptures, from around 1300 to around 1850-60. The collection of old masters has a relatively large number of small paintings and a great many unbelievably fine works. We have many Dutch paintings from the seventeenth and eighteenth centuries and quite a few Italian and French artworks. This makes us the only museum in the Netherlands to have a Titian and a Watteau. And even a painting by Dürer too! Obviously we can't show all of these many hundreds of paintings and sculptures in the museum. For all kinds of reasons, we have to make choices about what we actually do hang and exhibit. I have an almost personal connection with some of our 'hidden treasures' which, I am delighted to say, will all soon be on display in the depot.

→ Hendrik Maertensz Sorgh, Meisje aan het venster, 1659, olieverf op paneel, 21 x 18 cm

→ Hendrik Maertensz Sorgh, Girl at the Window, 1659, oil on panel, 21 x 18 cm

Nederlandse schilderkunst (I)

Ik vind dit persoonlijk een heel leuk schilderijtje, maar omdat het zo klein is wordt het niet vaak uitgekozen om op zaal te hangen. Bijzonder is de uitsnede: het grootste deel van het paneeltje wordt namelijk ingenomen door de architectuur. Dat is iets wat je niet zo vaak tegenkomt bij zeventiende-eeuwse schilderijen. De charme zit vooral in de drie figuren. Het meisje dat uit het venster hangt, en de twee jongens die proberen om over haar schouders heen een glimp op te vangen van wat zich op straat afspeelt. De beschouwer weet niet waar ze zo aandachtig naar kijken. Door die pispot aan de muur kun je wel op bepaalde gedachtes komen. Ze zouden die pot toch niet net vanuit het raam hebben geleegd? Een gewoonte waar in de zeventiende eeuw herhaaldelijk over geklaagd werd...

← Arnold de Maeler en Reinier van Thienen, Beeld van de heilige Leonardus, 1480, geelkoper, 56 x 18 x 14 cm

← Arnold de Maeler and Reinier van Thienen, Statue of St Leonard, 1480, brass, 56 x 18 x 14 cm

Dutch Painting (I)

I think this is a really nice little painting, but because it's so small it is seldom hung in a gallery. The cropping is unusual: most of the panel is occupied by the architecture. This is something you don't often come across in seventeenth-century paintings. The charm is primarily in the three figures – the girl hanging out of the window and the two boys trying to look over her shoulders to see what's going on in the street. The viewer does not know what has captured her attention. The chamber pot on the wall might be a clue. Surely she wouldn't have emptied the pot straight out of the window? A habit that was the subject of repeated complaints in the seventeenth century...

Nederlandse schilderkunst (II)

Op dit moment hangt er bijna geen vroege negentiende-eeuwse Nederlandse schilderkunst in het museum, terwijl die periode wel goed vertegenwoordigd is in onze collectie. Het werk uit die tijd is misschien ook een beetje uit de mode geraakt. Bijzonder aan 'Berglandschap bij ondergaande zon' is het Italiaanse licht dat door het schilderij heen schemert, wat een prachtige sfeer oproept. Vermoedelijk is de voorstelling een weergave van het Neanderthal, het dal in de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen waar de Neanderthalers hun naam aan ontleen. Vanaf de zeventiende eeuw zijn Nederlandse schilders al zogeheten Italianiserende landschappen aan het maken: ze verwerken in hun kunstwerken mediterrane wolken en een goudgeel licht. Dat samen suggereert een verlangen naar zon en een ander soort leven. In de vroege negentiende-eeuwse kunst zit een diepe liefde voor evenwichtige schoonheid, mooie luchten, en voor mensen die vrolijk door het landschap wandelen. Het is een ideaalbeeld. Ikzelf ervaar ook een aangename emotie wanneer ik naar het schilderij kijk, het roept zelfs een vakantiegevoel bij me op.

Dutch Painting (II)

At present there are hardly any nineteenth-century Dutch paintings on display in the museum, although this period is actually well represented in our collection. The work of this era has perhaps fallen out of fashion. What makes 'Mountain Landscape in the Setting Sun' so special is the incredibly beautiful light permeating the painting and evoking a superb atmosphere. It is probably a view of the Neanderthal, the valley in the German state of North Rhine-Westphalia which gave its name to Neanderthal Man. Dutch painters had been making 'Italianate' landscapes since the seventeenth century: they incorporated Mediterranean clouds and golden yellow light in their works. This suggests a yearning for the sun and a different kind of life. In early nineteenth-century art there is a deep love of balanced beauty, lovely skies, and people happily strolling through the landscape. It is an idealized image. The painting always makes me feel happy; it even gives me a holiday feeling.

Italiaanse schilderkunst

Zeventiende-eeuwse Italiaanse schilderkunst is in Nederland maar spaarzaam aanwezig. Dit is een van de mooiste werken die we op dit gebied hebben. Het is gemaakt door de Napolitaanse schilder Bernardo Cavallino. Wat ik er zo fraai aan vind, is de makkelijke manier van schilderen en de heel eigen penseelvoering. Cavallino is een schilder die je gemakkelijk herkent aan zijn handschrift. Bijzonder is de melancholieke blik van de heilige Catharina en ook haar handgebaar. Dat iele takje is een palmblad, een traditioneel symbool voor roem en overwinning. Het takje rust op een houten wiel, het martelwerktuig waarop Catharina de dood vond. Het schilderij heeft niets van de triomfantelijkheid van het lijden dat je nog wel eens in die tijd tegenkomt. Het ademt eerder diepe weemoed.

→ Bernardo Cavallino, De heilige Catharina van Alexandrië, 1645-1655, olieverf op doek, 68 x 58 cm

→ Bernardo Cavallino, St Catherine of Alexandria, 1645-55, oil on canvas, 68 x 58 cm

↑ Barend Cornelis Koekkoek, Berglandschap bij ondergaande zon, 1849, olieverf op paneel, 38 x 51 cm

↑ Barend Cornelis Koekkoek, Mountain Landscape in the Setting Sun, 1849, oil on panel, 38 x 51 cm

← Friso Lammertse, conservator oude schilder- en beeldhouwkunst

← Friso Lammertse, Curator Old Paintings and Sculptures

Italian Painting

Seventeenth-century Italian paintings are rare in the Netherlands. This is one of the finest of these works we have. It was made by the Neapolitan painter Bernardo Cavallino. What I find so attractive about it is the relaxed manner and the completely individual handling of the brush. Cavallino is a painter you can easily identify from his hand. St Catherine's melancholy look and her gesture are most unusual. That scrawny little twig is a palm leaf, a traditional symbol of glory and victory. It rests on a wooden wheel, the instrument of torture on which Catherine died. The painting has no hint of the triumph of suffering that we sometimes encounter in that period. It conveys a sense of profound sadness.

Doen, ontdekken en beleven

Ook de afdeling Educatie en publieksbegeleiding werkt mee aan het nieuwe depot. Wat is hun visie en wat gaan zij organiseren voor de bezoekers?

Het depot krijgt een uitgebreid educatieprogramma. Waarom is dat?

Mensen komen straks om uiteenlopende redenen naar het depot. Sommigen willen zich verdiepen in een bepaald onderwerp, anderen komen om gewoon samen wat leuk te doen. Voor iedereen zal het een duizelingwekkende ervaring zijn. Al deze groepen bieden we iets aan om ze op weg te helpen. Van rondleidingen, lezingen en workshops tot interactieve plattegronden. Die plattegronden maken het ook mogelijk om je bezoek te personaliseren: als je vooraf aangeeft wat je verwacht van een bezoek, ontvang je voor

Do, discover and experience

The staff of the Department of Education and Interpretation are also planning for the new depot. What is their vision and what do they have in store for our visitors?

The depot will have a comprehensive education programme. Why?

People will soon be coming to the depot for a variety of reasons. Some will want to learn more about a particular subject, while others will just come with friends or relatives to have an enjoyable time. It'll be a staggering experience for everyone. We offer everyone something to help them make the most of their visit. From guided tours, lectures and workshops to interactive floor plans. These floor plans also let you personalize your visit. If you tell us beforehand what you expect, you'll receive information and tips relevant to you.

'We gaan continu zichtbaar maken welke activiteiten plaatsvinden achter, of liever gezegd: voor de schermen.'

'Visitors will be able to see what used to go on behind the scenes, but will now be in plain sight.'

jou relevante informatie en tips. Daarnaast gaan we verschillende lesprogramma's voor kinderen, scholieren en studenten verzorgen.

Alles wordt toegankelijk en transparant?

Inderdaad, we stellen ons als museum kwetsbaar op, er is geen selectie. En dat past ook bij deze tijd. Waarom zouden alleen een paar kunstprofessionals bepalen wat er van die enorme collectie te zien is, en dus wat 'belangrijke' kunst is? Waarom kan het publiek niet zelf bepalen waar zij waarde aan hechten? Alle kennis en data maken we daarom publiek toegankelijk. Je kunt bijvoorbeeld persoonlijke selecties maken, of in een onderwerp duiken waar anderen misschien minder in geïnteresseerd zijn. Het depot is in die zin van jou, bij een bezoek kun je eruit halen wat je zelf wilt.

Hoe gaat dat dan in zijn werk?

Stel, je bent een moeder van een gezin uit Rotterdam en je bent niet gewend om naar musea te gaan. Je hebt ook het idee dat dat voor je kinderen niet zo leuk is, omdat ze nergens aan mogen komen. We ontwikkelen daarom een game waarmee je als gezin spelenderwijs je een weg baant door het gebouw. Het depot is geen museum, maar een soort 'werkgebouw'. Dit betekent dat je regelmatig mensen aan het werk zult zien en vragen mag stellen. Dit idee vertalen we ook door naar de publieksbegeleiding: je kijkt niet alleen, je kunt ook dingen doen en je wordt actief betrokken bij de kunst en de werkzaamheden. Aan het einde van zo'n familiespel heb je samen plezier gehad, terwijl je ook iets hebt geleerd.

Hoe wordt het publiek straks bij jullie werk betrokken?

Veel van wat we doen als museum is nu niet zichtbaar voor het publiek. Denk bijvoorbeeld aan het onderzoeken, schoonmaken en restaureren van kunstwerken. Eens in de maand organiseren we nu al 'Boijmans Backstage', waarbij een groepje mensen even met een medewerker mee mag kijken achter de schermen. Bezoekers vinden dat een beleving en ze vinden het ook heel bijzonder om direct contact met medewerkers te hebben. Straks in het depot zullen we zeer regelmatig dat soort contactmomenten organiseren. Zo gaan we continu zichtbaar maken welke activiteiten plaatsvinden achter, of liever gezegd: voor de schermen.

We'll also provide a range of teaching materials for small children and students at schools, colleges and universities.

Everything is going to be accessible and transparent?

Indeed, we're making ourselves vulnerable as a museum and there's no selection. That's in step with the times. Why should a handful of art professionals decide what objects from the huge collection are to be shown and therefore which art is 'important'? Why can't members of the public decide for themselves what they value? That's why we make all the information and data available to the public. For example, you can make personal selections or go into a subject in depth that might be of less interest to others. In that sense the depot belongs to everyone, and during a visit you can get what you want out of it.

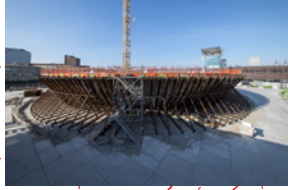
How does that work?

Imagine you're a mother in Rotterdam and you're not used to going to museums. You also have the impression that it's not much fun for your children because they're not allowed to touch anything. We've developed a game that effortlessly paves a way for you as a family through the building. The depot isn't a museum. It's a type of working building. This means you'll regularly see people at work and you can ask them questions. We also use this idea in visitor information. You don't just look. You can also do things and you become actively involved in the art and the work of the staff. By the end of a family game you'll have had an enjoyable time together, and you'll also have learned something.

How will the general public be involved in your work?

Much of what we do as a museum is presently unseen by visitors. Take, for instance, research into the cleaning, conservation and restoration of artworks. Currently once a month we organize Boijmans Backstage, when a small group of people accompanied by a member of staff takes a quick look behind the scenes. Visitors really enjoy it and also think it's very special to have direct contact with employees. After the depot opens we'll organize such contact moments very regularly. Visitors will be able to see what used to go on behind the scenes, but will now be in plain sight.

Bekisting van de wand van de begane grond gerealiseerd. Alle 64 elementen van ongeveer 6 meter hoog zijn in een cirkel geplaatst.

Formwork for the ground floor wall completed. All 64 elements, approximately 6 metres high, placed in a circle.

jan

Eerste buitenwanden zijn zichtbaar aan binnenzijde nu de bekisting is verwijderd. Steigers voor de vloer van de eerste verdieping worden opgebouwd.

The first exterior walls can be seen from the inside now the formwork has been removed. Scaffolding for the floor of the second storey is erected.

mrt

Presentatie van een schaalmodel van de spiegelende glasgevel. De gemeente geeft akkoord aan BAM om het glas te laten produceren.

Presentation of the scale model of the reflective glass façade. The city council authorizes construction company BAM to have the glass manufactured.

jun

Architectenbureau MVRDV, bouwbedrijf BAM en de gemeente controleren in China de kwaliteit van het spiegelglas.

Architects MVRDV, construction company BAM and the city council inspect the quality of the reflective glass in China.

aug

2018

feb

Het museum wordt verrast met een schenking van de BankGiro Loterij en ontvangt 1.500.000 euro voor de realisatie van het depot.

The museum receives a surprise donation from the BankGiro Loterij – 1.5 million euros towards construction of the depot.

apr

De stalen kolommen worden in beton gestort. Dat maakt de kolommen sterk genoeg om de zware vloeren te dragen.

The steel columns are embedded in concrete. This makes the columns strong enough to support the heavy floors.

jul

Vloer van de eerste verdieping wordt gestort.

Floor of the second storey is poured.

sep

De rondleidingen worden georganiseerd in samenwerking met De Rotterdam Tours.

The guided tours are organized in association with De Rotterdam Tours.

↑ Mark Rothko, Grey, Orange on Maroon, No. 8, 1960

Laatste kans om de collectie te zien tot en met 13 januari 2019

De vaste collectieopstelling van Museum Boijmans Van Beuningen met topstukken van Bruegel, Van Gogh, Rembrandt, Rubens, Dalí, Rothko en Warhol is nog tot en met 13 januari 2019 te zien. Het iconische rode bakstenen Van der Steurgebouw sluit daarna voor de grootschalige renovatie en vernieuwing.

Last chance to see the collection Until 13 January 2019

The permanent collection of major works from Bruegel, Van Gogh, Rembrandt, Rubens, Dalí, Rothko and Warhol can be seen in the red-brick Van der Steur Building until 13 January 2019. This part of the museum will then close for the large-scale renovation and refurbishment of Museum Boijmans Van Beuningen.

De laatste tentoonstelling 09.02.2019 – 26.05.2019

nederland ⇄ bauhaus – pioniers van een nieuwe wereld

De laatste grote tentoonstelling in de Bodonzalen. Daarna sluit het museum definitief haar deuren. In 2019 is het 100 jaar geleden dat het Bauhaus werd opgericht, tussen 1919 en 1933 een vernieuwende kunst- en ontwerpschool in Duitsland. Museum Boijmans Van Beuningen laat de Nederlandse kant van het Bauhaus zien. Aan de hand van bijna 800 objecten – kunstwerken, meubels, keramiek, textiel, gebruiksvoorwerpen, foto's, typografie en architectuur – wordt de inspirerende relatie tussen Nederland en het Bauhaus zichtbaar gemaakt.

Last exhibition 09.02.2019 – 26.05.2019

the netherlands ⇄ bauhaus – pioneers of a new world

This will be the last exhibition in the Bodon Galleries. The building will then close for the large-scale renovation and refurbishment. The year 2019 is the hundredth anniversary of the establishment of the Bauhaus – an innovative art and design school in Germany that was active from 1919 to 1933. Museum Boijmans Van Beuningen shows the Dutch side of Bauhaus. The inspiring relationship between the Netherlands and the Bauhaus movement is showcased in almost eight hundred works of art, furniture, ceramics, fabrics, utensils, photographs, typography and architecture.

Nog meer tentoonstellingen te zien

Kijk voor het complete tentoonstellingsprogramma op boijmans.nl

More exhibitions to see

See our complete exhibition programme on boijmans.nl

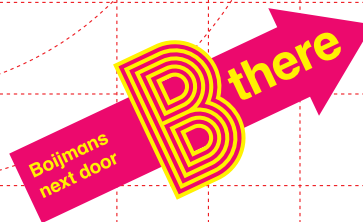
Pure Rubens 08.09.2018 – 13.01.2019	Boijmans in de oorlog. Kunst in de verwoeste stad Boijmans in the War: Art in the Destroyed City 13.10.2018 – 27.01.2019	Hoogtepunten uit de collectie Highlights from the Collection 09.02.2019 – 26.05.2019
Marten Hendriks – Time Slip 13.10.2018 – 13.01.2019	De goden van Rafaël Raphael's Gods 29.09.2018 – 27.01.2019	Co Westerik Dagelijkse verwondering Co Westerik: Everyday Wonder 09.02.2019 – 26.05.2019
Sensory Spaces 15 – Sol Calero 13.10.2018 – 13.01.2019	Rondom de boom Around the tree Merry Christmas to All 2.0 10.12.2018 – 13.01.2019	
The Shape We're In 19.05.2018 – 27.01.2019		

Boijmans bij de Buren 2019 – 2022

Ongeveer 500 meesterwerken blijven te zien bij acht burens in elf fantastische tentoonstellingen. Kunsthall, Chabot Museum, Stedelijk Museum Schiedam, Maritiem Museum Rotterdam, Museum Rotterdam, Wereldmuseum, het Belasting & Douane Museum en het Erasmus MC slaan de handen ineen om in de periode vanaf de renovatie van het museum tot aan de opening van het depot de meesterwerken zichtbaar te houden. boijmans.nl/nextdoor

Boijmans Next Door 2019 – 2022

Around five hundred masterpieces can still be seen in eleven fantastic exhibitions staged by eight of our neighbours. Kunsthall, Chabot Museum, Stedelijk Museum Schiedam, Maritiem Museum Rotterdam, Museum Rotterdam, Wereldmuseum, the Belasting & Douane Museum and the Erasmus MC are joining forces to keep these works on show in the period between the start of the renovation work on the museum until the opening of the depot. boijmans.nl/nextdoor

Hoofdredactie Editor

Thierry Somers

Redactieteam Editorial Team

Sjarel Ex, Minke van Hooff, Elise van der Laan, Franklin Neuteboom, Esmee Postma, Sabine Terra, Jeanette Verdonk

Eindredactie Sub-Editor

Franklin Neuteboom

Tekst Text

Thierry Somers

Vertaling Translation

Lynne Richards, Philip Clarke

Ontwerp Design

Thonik

Opmaak Layout

Hilde Speet

Druk Printing

Efficiënta

Fotografie Photography

Ingrid van Alphen Fotografie: 47; Peter Cox: 16, 19; Claire Droppert: 35; Antoine Duhamel: 19; Rob Glastra – Schoonhoven ©: 46-47; Tom Haartsen, Ouderkerk a/d Amstel: 40; Ruben Hamelink (project Parfum de BoemBoem): 36; Aad Hoogendoorn: 19, 48; IMd ingenieurs: 20, 22; John Körmeling i.s.m. 3D Capacity: 14-15; MVRDV i.s.m. Kossmann.de jong: 5, 30-31, 44-45; Guido Pijper: 35; Hilde Speet: 18; Lotte Stekelenburg: 11; Marjolein Tebrunsveldt/Beeldbewerking Photo Retouching Ann Pettersson: 6, 28, 32; Studio Tromp, Rotterdam: 41-43, Hans Wilschut: 26-27

Van werken van kunstenaars aangesloten bij een CISAC-organisatie zijn de publicatierechten geregeld met Pictoright, Amsterdam © 2018 c/o Pictoright, Amsterdam. Het museum heeft getracht alle rechthebbenden te achterhalen. Indien u desondanks meent over de rechten te beschikken, kunt u contact opnemen met de uitgever.

The copyright on works by artists affiliated to a CISAC organization has been settled with Pictoright, Amsterdam © 2018 c/o Pictoright, Amsterdam. The museum has endeavoured to trace all copyright holders. Anyone who believes they may have rights is requested to contact the publisher.

Museum Boijmans Van Beuningen
Museumpark 18-20
3015 CX Rotterdam
Postbus 2277
3000 CG Rotterdam
T +31 (0)10 4419400
info@boijmans.nl
www.boijmans.nl

© november 2018
Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam

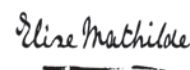
Niets missen? Lees alle edities van het Depot Journaal

Dit Depot Journaal #2 maakt onderdeel uit van een serie van 6. In het Depot Journaal lichten we je graag in over alle aspecten rond de komst van Depot Boijmans Van Beuningen. Wil je graag alle edities thuis ontvangen? Stuur dan een email naar info@boijmans.nl met je volledige naam en adres, plus de vermelding 'ontvangst Depot Journaal'. Of download de journaals op boijmans.nl/depot

Don't miss a thing! Read all the issues of the Depot Journal

This Depot Journal #2 is the second in a series of six. In the Depot Journals we will cover every aspect of the construction of Depot Boijmans Van Beuningen. If you would like to receive all the Depot Journals by post, please send an email to info@boijmans.nl with your full name and address, reference 'receive Depot Journals'. Or download the Journals at boijmans.nl/depot

Partners:

De heer en mevrouw Schoufour-Martin

Stichting Bevordering van Volkskracht
namens Swart-van Essen fonds

En zij die niet genoemd wensen te worden
And those who do not wish to be named

